

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo: Celje, Titov trg št. 1 — Poštna predal 123 — Telefon 20-97 — Takodaj račun 400-T-230 pri NB FLRJ v Celju. — Letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 dinarjev. — Izhaja vsak petek — Poština plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI CELJSKEGA OKRAJA

Naši narodi so zreli, da vladajo sami sebi

Dne 12. februarja je naš dragi predsednik po dolgi odsotnosti spet stopil na jugoslovanska tla. Izkrca se na Reki, kjer so mu meščani priredili nad vse slovesen sprejem. Na obali so ga pričakali najvišji predstavniki naše države, prva pa se je z maršalom pozdravila njegova soproga Jovanka Broz. Maršal Tito je potem odpotoval skozi Zagreb, kjer ga je pričakala velika množica ljudi, pred katerimi je predsednik Tito govoril o pomenu potovanja v Indijo in Burmo, o uspehih razgovorov in korist svetovnega miru, predvsem pa je govoril o vlogi Jugoslavije v svetovni politiki in o sposobnosti naše države, da si sama z lastnimi silami gradi bodočnost in si svojo socialistično ureditev tudi uspešno in neodvisno usmerja. Maršal Tito je nato odpotoval v Beograd, kjer bo v kratkem pred skupščino poročal o uspehih in doseganih veljepomembnega obiska najvidnejših jugoslovanskih voditeljev v Indiji in Burmi.

Ob zaključku občnih zborov SZDL v Preboldu

V občini Prebold je do nedavnega delovalo 7 vaških odborov SZDL, ki so vključevali skupno v organizaciji SZDL 1864 članov ali 82% vseh volivcev, kar je brez dvoma lep uspeh. Občni zbori organizacij SZDL, ki so bili v preteklih dneh, so dokazali, da je SZDL na vsi fišta organizacija, ki vodi in usmerja celotno politično, gospodarsko in kulturno delo na svojem področju. Zelo lepa udeležba na vseh občnih zbora dokazuje, da se tudi članstvo zaveda pravic in dolžnosti, ki jih ima v tej organizaciji. Na občnem zboru SZDL v Mariji Reki so obravnavali predvsem tekoča gospodarska vprašanja, zlasti so govorili o elektrifikaciji tega kraja, za kar so pokavali prebivalci dobi volje in pripravili tudi že drogeve. Na občnem zboru so med drugimi tudi sklenili, da bodo takoj pobrali članarino za prvo polletje. Tudi v Malkah, hribovski vasi, je občni zbor dobro uspel. Člani so se zanimali za svetovne politične dogodke in za vlogo jugoslavije v borbi za mir. Sklenili so tudi, da bodo začeli delo na razširivši ceste proti Malkam čimprej dokončali in jo usposobili za promet, za kar jim bo tudi občinski ljudski odbor priskočil na pomoč z denarnimi sredstvi. V Seščah je bil občni zbor zelo dobro obiskan. Delo odbora v pretekli dobi ni bilo boljše, manjkalo je organiziranega dela, sklenili so, da bodo v bodoče delo izboljšali. Zelo pestra razprava o vaških vprašanjih dokazuje, da je članstvo na pravi poti, kar dokazujejo tudi uspehi, ki jih v tej vasi ne manjka. Posebno dobro dela Kmečjska zadruga. Spomladi bodo zadrugniki odprli veterinarsko ambulanto, lani pa so dogradili hmeljsko sušilnico. V Sv. Lovrencu se je organizacija SZDL v preteklem letu učvrstila in zavzela v vasi mesto, ki ji pripada. Članstvo se je

zahvalilo odbornikom ljudskega odbora občine, da so uredili vaške ceste. Tudi zanimanje za vodovod je veliko, saj so izvršili že mnogo udarniškega dela. Tudi na ostalih občnih zbora v Lalkovi vasi, Kaplji vasi in Preboldu so prišli do izraza podobni problemi in povsod so bili sprejeti koristni sklepi za nadaljnje delo.

Uspela proslava 10. obletnice ustanovitve Zveze sind. Jugoslavije

Pred kratkim je bila v veliki dvorani Narodnega doma proslava 10. obletnice ustanovitve sindikatov Jugoslavije, ki jo je organiziral Mestni odbor Sindikata uslužbencev državnih ustanov v Celju za svoje članstvo, istočasno pa povabil k udeležbi tudi člane ostalih sindikalnih organizacij mesta Celja. Proslavi je poleg predstavnikov javnega in političnega življenja ter JLA prisostvovalo še okoli 300 oseb.

Slavnostni govor je imel tov. Svetek Andrej, direktor Železarne Store, ki je v januarju 1945 kot delegat prisostvoval v takrat že osvobojenem Beogradu vsedrjavni obnovitveni konferenci sindikatov Jugoslavije in kateri je v svojem izjavljanju prisotnim opisal plodno in bogato delo, ki so ga naši sindikati izvršili v času obnovitvene konference dalje pa do danes.

Slavnostnemu govoru je sledila zelo uspešna revija treh celjskih pevskih zborov. Kot prvi je nastopil moški pevski zbor DPD »Svoboda« s pesmimi: Teržan: Dani se na vzhodu, Apih: Bilečanka, Scheu: Vzburjenje duhov ter E. Adamič: Sel sem po zelenem travniku in Oženil se bom.

Za tem zborom je sledil nastop mešanega pevskega zbora SKUD »France Prešeren« s pesmimi: Adamič: V snegu, Švab: Zvonovi in Tomc: Belokranjski narodni motiv. Oba zbora sta pela pod vodstvom dirigenta prof. Ferlina.

Ob zaključku je nastopil še moški komorni zbor, katerega je vodil prof. Kunej Egon. Le-ta je zapel Mišelčičevo: Slov. pesem, Cerarjevo: Kmetova pesem, Bučarjevo: Tam kjer pisana so polja in Cviječe mi polje pokrilo ter Simonitičjevo: Bolni mi leži. Z Internacionalno pa je bila ta zelo uspešna proslava zaključena.

Revija pevskih zborov je pokazala res lep napredek, predvsem pevskih zborov DPD »Svoboda« in SKUD »France Prešeren«, kar je potrdil tudi aplavz prisotnih, ki je spremljal sleherno zapeto

Izvoljena sta iniciativna odbora za bodočo šaleško in zgornjesavinjsko komuno

Ce ocenjujemo opravljeno delo, razgibanost terena, delo organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva itd. v pripravah za ustanovitve komun, potem moramo priznati, da je zlasti na področju bodoče šaleške ter zgornjesavinjske komune (območje sedanjega šošlanskega okraja) storjenega zelo veliko. Vsekakor pa so tu prvi, ki so že izvolili svoje iniciativne komunske odbore, ki poleg začasnih komunskih političnih vodstev vodijo nadaljnje in končne priprave do pomembnega prehoda v našem družbenem upravljanju. Tako so na dveh skupnih sestankih občinskih in okrajnih ljudskih odborov, ljudskih poslancev ter drugih javnih in političnih delavcev, ki ju je sklical OLO Šošlanj, najprej za področje šaleške, pozneje pa za bodočo Savinjsko komuno, izvolili iniciativna komunska odbora s tremi komisijami, in sicer za družbeni plan in proračun, nadalje komisijo za tehnična vprašanja. Za predsednika iniciativnega komunskega odbora za šaleško komuno so izvolili rudarskega tehnika iz Velenja Anlona Močilnikarja, na čelu enakega odbora za Zgornjo Savinjsko komuno pa je ljudski poslanec in predsednik OZZ Šošlanj Franc Jeraj.

Vse tri komisije pri obeh iniciativnih komunskih odborih so že dni že začele z delom. Pred najtežjo nologo stoji tehnična komisija pri iniciativnem odboru za Zgornjo Savinjsko komuno. V Mozirju, kjer bo sedež komune, bo treba urediti pisarniške prostore in kar je še težje, treba bo najti stanovanja za nameščence komunskega odbora. OLO v Šošlanju je iz svojih sredstev zaenkrat dodelil tej komisiji 7 milijonov dinarjev, ki bi jih naj potrošila za nabavo opreme bodočega komunskega ljudskega odbora. To je le majhen del sredstev, ki bodo potrebna za ugodno rešitev celotnega materialnega vprašanja. V Šošlanju so v tem pogledu v dosli boljšem položaju, saj bodo prevzeli ves inventar sedanjega okrajnega ljudskega odbora.

Veliko razgibanost terena, zlasti pa pozivljeno delo osnovnih organizacij SZDL na področju bodočih komun je

čutili od takrat, ko sta začasnih političnih vodstvi pri obeh komunah organizirali v Šošlanju in Mozirju delo zimskih političnih seminarjev. Seminarja v Šošlanju in Mozirju sta obvezna za vse člane začasnih komunskih odborov SZDL ter komitejev ZKS, enake seminarje pri občinah pa obiskujejo vsi člani SZDL; za komuniste je tudi tu udeležba obvezna. Za to politično delo, ki je že v kratkem času pokazalo zelo dobre rezultate, so se najbolj zavzeli v Lučah, nadalje v Mozirju ter Solčavi. V zadnjem času pa se je udeležba zboljšala tudi v Rečici in Gornjem gradu. Najslabše je na Ljubnem, kjer se politični aktiv ni zavzel niti za to, da bi ljudi obvestil o seminarju in da bi poklical predavatelja iz Šošlanja ali Mozirja. Seminarji bodo trajali vso zimo. Program je zelo obširen.

K veliki razgibanosti političnega dela na vasi so v zadnjem času pripomogle še priprave in prvi občni zbori osnovnih organizacij SZDL. Prvi občni zbori so že bili v nedeljo. Vsekakor pa bo to delo izvršeno do 20. februarja.

Prvi občni zbori vaških organizacij SZDL na območju bodoče šaleške komune so bili solidno pripravljeni in brezhibno izvedeni. Tudi udeležba je bila povsod zelo zadovoljiva, tako, da doslej ni bilo primera, da se občni zbor zaradi slabe udeležbe ne bi izvršil.

V pripravah, pa tudi na občnih zbora, so člani SZDL precej razpravljali tudi o združevanju manjših in slabših osnovnih organizacij v večje. Doslej so imeli v Zgornji Savinjski dolini 20, v šaleški dolini pa 25 osnovnih organizacij SZDL. Po opravljenih občnih zbora se bo število osnovnih odborov zaradi združevanja precej zmanjšalo.

Slovo od narodnega heroja Toneta Okrogarja - Nestla

V nedeljo dopoldne je v bolnišnici v Črni na Koroškem umrl Tone Okrogar-Nestla, narodni heroj, rojak iz Zagorja. Njegove posmrtno ostanke so v ponedeljek prepeljali v Zagorje v prostore rudniške čitalnice. Tone Okrogar je bil junak in prvoborec za delavske pravice, povsod zelo priljubljen. Zato so se od njega prišli posloviti najvišji politični predstavniki, soborci in preprosti delovni ljudje iz vseh krajev Slovenije. Rudarji iz zasavskih revirjev, zlasti pa prebivalci Zagorja so ves čas izkazovali mrtvemu junaku poslednji čast in se poslavljali od junaka-prvoborca, ki je bil med ljudmi zelo priljubljen. Čitalnica je bila zasuta z vencem in cvetjem. V sredo pa je nad 10.000 ljudi spremilo mrtvega junaka na pokopališče v Zagorju. Tako veličastnega in pretresljivega slovesa, kot ga je bil deležen

neprčakovano preminuli narodni heroj Tone Okrogar-Nestla, doslej v Zasavju še ni bilo. Do poslednje minute so se ob njegovih krstih vrstile množice ljudi. Po slovo so prišli z vseh strani njegovi soborci, med njimi narodni heroji Miha Marinko, Janko Rudolf, Franc Hočevar, Janez Hribar, Viktor Avbelj, Ivan Kovčič in Franc Avbelj, s Koroške pa so mrtvega borca še poslednjič obiskali Karel Prušnik, Pavle Zavarac in Tone Utrih. Tudi iz Celja se je udeležilo pogreba lepo število ljudi, med njimi Helena Borovšak, Riko Jerman, Miran Cvenk, Stane Kokalj, Florijan Pelko itd.

Mrak je že legel na zagorsko dolino, ko so se še vedno vrstile množice ljudi ob svežem grobu, v katerem je našel svoj zadnji dom eden izmed najhrabrejših in najboljših sinov slovenskega naroda.

Komunisti morajo biti nosilci napredne miselnosti

V sredo zvečer je bil občni zbor organizacije Zveze komunistov prve četrti, na katerem so kritično pregledali dosedanje delo. Organizacija šteje 54 članov, enega člana so lani izključili, v organizacijo pa niso sprejeli niti enega novega člana. Udeležba članstva na sestankih je bila 70%, ostali pa so bili največ opravičeno odsotni. Komunisti prve četrti so tudi v lepem številu zastopani v upravnih odborih najrazličnejših organizacij in društev, kjer prihaja prav gotovo njihova navzočnost do izraza.

Lani so dosegli dokaj vidne uspehe. Zlasti so bili aktivni ob času poplave, v predpripravah za Ostrožno, saj so napravili tudi 1800 ur prostovoljnega dela, njihovo delovanje pa se je pokazalo tudi preko vsega leta v organizacijah in društvih. Po poročilu sekretarja tov. Macarola, ki je bilo preveč skromno in premalo konkretno, saj ni zajelo vseh uspehov in vsega dela, so živo razpravljali o pomanjkljivostih pri delu. Ugotovili so, da je glavna naloga komunistov prevzgoja ljudi in vzgoja mladine, prav tu pa so komunisti najmanj naredili. Iz vrst mladine ter iz delavskih vrst niso v vsem letu vključili v članstvo nobenega, čeprav se je

v razpravi pokazalo, da je nekaj takih, ki imajo vse pogoje za sprejem v članstvo. Nekateri komunisti, zlasti gospodinj, so premalo ideološko in politično razgledani, zato na sestankih o političnih problemih slabo diskutirajo, razprava pa oživlja, kadar se preusmeri na drobna vprašanja o stanovanjih, prehrani itd. Naloga komunistov je, da povsod in na vsakem mestu, na sestankih, doma, v lokalih, in v družbi širijo napredno miselnost, kar pa delajo z uspehom le, če so ideološko in politično dovolj razgledani. Nekateri zaradi tega zapadajo celo v malomeščansko miselnost ter na široko razpravljajo razne probleme v ožjem krogu doma ali po lokalih, tam kjer je treba spregovoriti pa največkrat molčijo.

Na kraju so sklenili, da bodo učvrstili disciplino, poglobili študij, povečali skrb za vzgojo mladine na svojem terenu ter vključili v svoje vrste vse, ki imajo pogoje za to. Da bo razprava na sestankih še bolj živahna, bodo z dnevnim redom sestankov seznanjali pravčasno svoje člane, da bodo le-ti prihajali na sestanke pripravljani.

V tričlanski sekretariat so izvolili tov. Toneta Masla, Edvarda Šepca in Marico Sušnik.

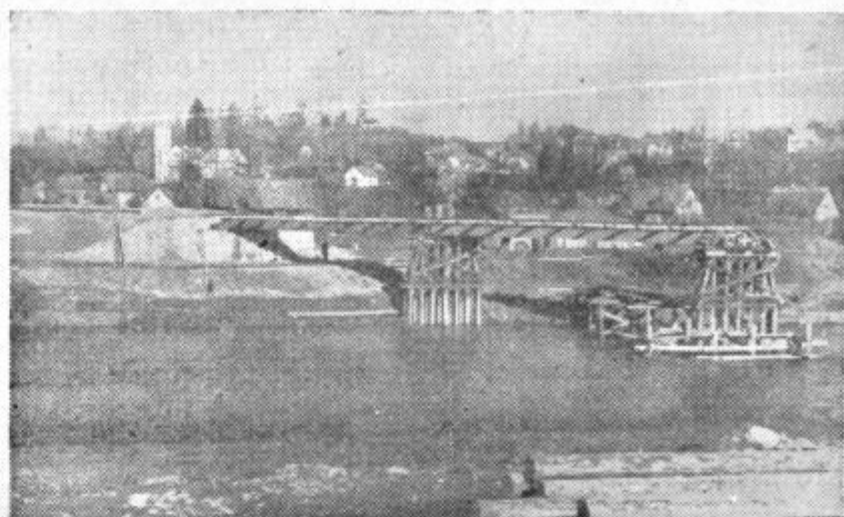
S seje IO OSS Celje

Pretekli teden se je sestel Izvršni odbor Okrajnega sindikalnega sveta Celje pod vodstvom predsednika tov. Medved Albina k svoji redni seji.

V razpravi je bila obravnavana izvešča občnih zborov krajevnih in mestnih odborov sindikata ter krajevnih sindikalnih svetov, pri čemer je bilo sklenjeno, da naj bodo občni zbori izvršeni najkasneje do konca tega meseca, dočim bo občni zbor Okrajnega sindikalnega sveta sklican v prvi polovici meseca marca.

Nadalje je IO OSS potrdil člane podkomisij za proučevanje nagrajevalnega sistema v gospodarstvu in potrjevanje tarifnih pravilnikov, ki jih je s strani sindikata predlagalo predsedstvo OSS. Pri OLO Celje je namreč formiranih 18 podkomisij za poedine panoge gospodarske dejavnosti, v katerih sodelujejo kot člani tudi zastopniki sindikalnih organizacij. Pri OSS je pa bila formirana še posebna 5 članska centralna komisija, ki jo bo vodil tov. Rupert z nalogo, da koordinira in zasleduje delo zastopnikov sindikalnih organizacij v že omenjenih podkomisijah.

Tudi o rešitvi problema družbene prehrane je Izvršni odbor OSS temeljito razpravljal ter v celoti osvojil stališče, katero je bilo zavzeto na posvetu zastopnikov političnih organizacij glede uvedbe brezplačnega toplga obroka v tovarnah in otvoritev delavsko-uslužbenske restavracije v industrijskem centru Gaberje.

Regulacija Savinje tudi v zimskih mesecih napreduje: Zasilni most čez Savinjo v gradnji.

V ROGAŠKI SLATINI SO ZAKLJUČILI TEČAJ UPRAVNIKOV KZ

Te dni so v Rogoški Slatini uspešno zaključili tečaj, ki ga je obiskovalo 54 upravnikov kmetijskih zadrug iz območja celjskega okraja. Tečaj je bil v glavnem posvečen organizaciji zadrug in je obravnaval: družbeni plan, splošne pojme o združništvu in organizaciji zadrugništva, gospodarske pravne predpise, kalkulacijo strojne službe, investicijske gospodarske račune KZ, materialno in finančno poslovanje KZ, pospeševalne odseke, administracijo, zaščitno in kreditno službo.

Na tečaju so predavali v glavnem predavatelji OZZ.

Kadar so v rimski republiki spravili s pota koga od prakov, so njihovo smrt klicarji oznanili ljudstvu z besedo: »Ziveli so!« V modernem parlamentarizmu politična smrt ni tako tragična. Ko so se za Mendès-Francom zaprla vrata Burbonske palače, se nam zdi, kakor da ni od njegove bistrosti in zgovornosti ostalo ničesar. Novinarji po svetu že ugibljejo, ali ga je vrgla bolj notranja kot zunanja politika, ali je bil bolj žrtev osebnega sovraštva ali državniške modrosti. Vsi pa, ki ljubijo francosko kulturo in čislajo pomen francoskega naroda v življenju našega kontinenta in interkontinentalne stvarnosti današnjega dne, menijo, da bi Francija ta trenutek ničesar bolj ne rabila kakor pametne ustavne reforme, ki bi vladi in predsedniku dala večjo moč in pooblastila za daljšo dobo. Tudi ta parlamentarizem je dokaz, da demokracija ni nekaj formalnega, marveč da mora biti vsebinska. Francoska demokracija trpi pod diktaturo negotovosti, ki jo je uvedel in jo vzdržuje mehanizem strank, stranci, pokretov, frakcij, kril in skupin.

Drugečna je stvar na Ruskem. Ko gledamo te široke obraze ruskih vodilnih mož, od katerih se spominja na Sobakijeviča v »Mrtvih dušah«, se vprašujemo, kakšna je intimna človeška resnica o njih, kajti navadili smo se, da ne verjamemo več v tisto resnico, ki jo oznanjajo z vsemi pripomočki propagande. Posrečilo se jim je razločevati človeško podobo s svojimi zgodbinami, ki jih hrani njihova državna varnost in Lubjanka. Bitke med garniturami in ljudmi so tam drugačne in svetoviti tisk se mora več ali manj zadovoljiti s hipotezami in domnevmami. Ko je Cezar v bitki pri Mundi v Španiji komaj komaj zmagal, je izjavil: »Pogosto sem se boril za zmago, danes pa prikratk za življenje!« Ko so ljudje brali Malenkovo spoved, so se namuznili, češ to je beseda pred zadnjim zidom. Toda Malenkovi je ostal podpredsednik vlade, kar pomeni, da mu ne gre za življenje, da pa njegova »militarna« politika na znotraj in na zunaj ni vseč maršalom najmočnejše kopenske vojske na svetu.

Uroda dveh oseb, pa če sta še tako pomembni, sveta ne bi tako mikala, če bi v njunem padcu ne videli zlovesnih znamenj, da se na nepetost na svetu spet povečala. Konec koncev — o vsakem Katonu lahko kdo napiše Antikaton. Ni čudno, če so ob teh dveh dogodkih spregovorili Dulles, Eisenhower, Molotov, vsak po svoje, nobeden pa tako, kakor si želi človeštvo, namreč pomirjujoče. Molotov se je obregnil tudi ob Jugoslavijo, češ da je samo od nas odvisno, kakšni bodo odnosi med SZ in FLRJ. To ni beseda državnika, ki mora s svojo zgovornostjo delati za dobro stvar. Tudi Dullesova beseda nima državniške čara. Status quo ostane, nobeden ne gane z mesta oboroženega miru. Za male narode je vse to opozorilo, kaj bi pomenil obračun med obema blokoma. Velja še vedno stara Sofoklejeva modrost: »Kdor gre k tiranu, hlapec bo njegov, pa naj prispeje še tako svobodno.« Zato je toliko bolj pomembno vsako dejanje, ki utira pot utrjevanju svetovnega miru, dejanje, ki ga je v zadnjem času tako prepričljivo napravila naša država z obiskom maršala Tita v Indiji in Burni.

Prisiljen kompromis pa se bo kljub vsemu izmislil pri Formozi. Nehru in Eden, vsak po svojih kanalih, pritiskata na obe stranki, naj se nekako pobotata. Tudi Moskva skuša v Peking ustanoviti pogoje za politične zmage in zato svetuje novo ženevsko konferenco izven OZN, kjer naj bi se rešilo daljnovzhodno vprašanje. Taka konferenca seveda ni vseč ZDA, saj je to pokazala že ženevska konferenca, da ZDA nimajo moralnega kapitala, če podpirajo skrajne desničarske elemente na občutljivih robovih okoli kitajskega giganta.

ZDA bi seveda radi nekoč zagospodarile tudi na Daljnem vzhodu tako kot so na Srednjem. Ustanovna listina Arabske lige je danes manj kot krpa papirja, udje arabske konference so se razšli, ne da bi si segli v roke in ne vedo, kaj so pravzaprav sklenili. V tem delu sveta se bodo razumeli in sporazumeli tako, kakor bo terjal ameriški kapital, če je to Egiptu prav ali ne. Saj tudi Angliji ni prav, toda položaj je tam tak, da je laburist Morrison kljub Bevanovemu govoru proti Cankajški obsodil vsako pretirano protiameriško orientacijo.

Ne smemo torej pričakovati v bližnji prihodnosti kakih posebnih presenečenj. Na borzah je sicer poskočil aluminij in specialne kovine, ki jih bodo rabile armade po vsem svetu in nova nemška armada, toda čas govori za konferenco: o nemškem vprašanju, o Daljnem vzhodu, o Severni Afriki. Te se bodo prej ali slej vršile, vmes pa se bodo slišali bolj ali manj bojevitni govori. Ni na svetu problema, ki bi ga ne bilo mogoče rešiti s pametno in potrpežljivostjo. A prav tako se zaradi katerega koli lahko potegne meč iz nožnice. Mi ne verjamemo, da bi se to moglo zgoditi proti volji ljudi. Od ljudi je odvisno, ali bo mir ali ga ne bo. Deset let po vojni ne bi smel nobeden od državnikov pozabiti, da človek v besni jezi potepa sleherno človečansko čustvo ali bolje, v vojni dokaže človek, da je ni zveri bolj divje mimo človeka, posebno kadar se v njem združita samopasnost in moč

Prostovoljno gasilsko društvo Celje-mesto zasluži veliko priznanje za opravljeno delo

Prelekli leden so podali obračun enoletnega dela tudi člani Prostovoljnega gasilskega društva Celje-mesto. Poleg polnoštevne zasedbe članstva so se občnega zboru udeležili še mnogi zastopniki sosednjih gasilskih društev, Okrajne gasilske zveze, načelnik tajništva za nožanje zadeve pri OLO Celje Stane Škerl, načelnik tajništva gospodarskega sveta pri LOMO Celje Ivan Uranjek, zastopnik MO SZDL Gojmir Melik, zastopnik JLA major Pikič itd.

Občni zbor je otvoril in vodil do konca predsednik društva Jože Kuncelj. Iz predsedniškega poročila, kakor tudi iz poročil vseh članov upravnega odbora povzamemo, da je celjsko prostovoljno gasilsko društvo kljub dolgotrajni tradiciji — saj je pred štirimi leti praznovalo 80-letnico obstoja — šele po končani drugi svetovni vojni pruešlo v slovenske roke. In ravno v tem zadnjem desetletju je društvo doseglo takšne uspehe, da je nanje lahko upravičeno ponosen vsak njen član, pa tudi mesto Celje. Skrivnost uspehov je nedvomno v veliki disciplini, pa tudi v tovarištvu med člani, saj živijo med seboj kot ena družina.

V društvu je včlanjenih okoli 70 aktivnih gasilcev, nadalje desetina marljivih pionirjev ter ženska skupina, ki pa se hrenulo s svojim številom ne more ponašati. Lani so gasilci celjskega mesnega društva sodelovali pri 24 požarih, ki so zahlevali nad 1 milijon dinarjev škode. Marljivosti in disciplini pa se je zahvaljiti, da so zaradi hitrih ukrepov in takojšnjega prihoda na kraj požara samo člani mesnega prostovoljnega gasilskega društva očuvali spoštnega ljudskega premoženja v vrednosti nad 319 milijonov dinarjev.

Veliko požirovalnosti, prizadevnosti in veliko zavesti pa so gasilci mesnega društva pokazali pri lanskem poplavi, saj so samo v tistih dneh opravili 5.739 prostovoljnih delovnih ur. To veliko človekoljubno delo so opravili nesebično in brez pričakovanja na kakršnokoli pohvalo posebne vrste. Kljub temu pa so vendarle pričakovali pohvale in priznanja od Gasilske zveze Slovenije. Vendar tega priznanja do danes še niso prejeli. Bilten Gasilske zveze je le v eni zadnjih števil omenil zelo skromen seznam odlikovancev iz Celja. Društvo priznanja ni sprejelo, pa čeprav so se v tej akciji odlikovali prav vsi posamezniki-gasilci. Bržkone zaradi tehničnih ovir — saj to je najlažji odgovor — pa je ostalo le pri listi objavi v Biltenu. Kolajin in diplom celjski gasilci do danes še niso prejeli. Zaradi nerazumljivih okoliščin doslej niso bila podeljena niti državna odlikovanja, čeprav je v društvu mnogo tovarišev, ki bi si takšno priznanje za herojsko delo le zaslužili.

Iz poročil, zlasti pa še iz poročila poveljnika društva tov. Špeta, ki je v zadnjem času preiel čim višega gasilskega časnika, pa je bilo nadalje očitno, da je spričo hitrega industrijskega in splošnega razvoja mesta gasilska četa mesnega društva preskromna in nezadostno opremljena. Zlasti bi treba zagotoviti sredstva za nabavo reševalne opreme v primeru večjih poplav ter gozdnih požarov. Najbi bo treba tudi sredstva za odplačilo mehanične Magirus lesive, brez katere bi bilo društvo nemočno. Tudi cisterno društvo nujno potrebuje. Treba pa bo še razširiti izhodna vrata na Trg. V kongresa ter zgradili enak izhod v Zidanškovo ulico.

Problem, ki tare društvo in ki zmanjšuje njegovo udarno moč, je tudi nerešeno stanovanjsko vprašanje gasilcev. V Zidanškovi ulici je namreč hiša, ki je bila namenjena izključno gasilcem. Toda danes v njej stanujejo predvsem negasilci. Ako ne bo tudi to vprašanje v doglednem času ugodno rešeno, kdo bo nosil odgovornost, če se mestni gasilci ne bodo zbrali ob pravem času na zbornem meslu? Z malo več dobre volje bi poslopoma z zamenjavami lahko rešili tudi to pereče vprašanje, ki že jemlje voljo pri gasilcih, saj ga ponavljajo na vseh občnih zborih. Toda zaenkrat brezuspešno!

V poročilih in razpravi je bilo med drugim načelo še vprašanje bodoče organizacije gasilskih društev v komunah. Tov. Maurer je med drugim predlagal, naj bi za področje bodoče celjske komune ustanovili gasilsko zvezo, ali podobno, saj bo na tem področju v 13 prostovoljnih in 8 industrijskih gasilskih društvih dovolj problematike in dovolj kadra za vodstvo takšne zveze.

Požarnovarnostni službi posvečajo v Štorah veliko pozornost

Poleg skrbi za dvig proizvodnje in za izpopolnitev naprav v obratih, skrbijo kovinarji v Štorah tudi za varnost obratov pred požari. To nalogo so zaupali ljudem, ki se zavedajo velike odgovornosti in vestno izpolnjujejo svoje naloge.

Do takega zaključka so prišli tisti, ki so prisostvovali občnemu zboru Prostovoljne gasilske industrijske čete oziroma društva Železarne Štore, 15. januarja. Iz poročil in razprave je bilo razvidno, da gre za eno najmarljivejših društev v okraju Celje.

Ob izdatni podpori Železarne so si gasilci preteklo leto dogradili gasilski dom. Čeprav so žrtvovali za izgradnjo doma visoko število prostovoljnih ur, so se ob enem pri hitrostnih tekmovanjih med društvi zelo dobro uvrstili. Zato so lani prejeli 14 gasilskih priznanj, od teh dve zlati, eno srebrno in 11 bronastih. Razen tega je društvo prejelo lani diplomu Okrajnega komiteja LMS, take diplome so prejeli tudi trije mladinci-gasilci.

Poseben dogodek je bila otvoritev novozgrajenega gasilskega doma, združena z akademijo, vajami in parado. Tudi obisk v Zenici spada med važne dogodke tega društva, ko so šli čestitat k 60-letnici PIGD Železarne Zenica. Z najboljšimi vtisi so se vrnili in nadaljevali delo. Delavnica, učilnica in garaža so bile dnevno polne članov, ki so našli dosti zaposlitve in učenja, skrbeli pa še posebno za čimboljšo ureditev prostorov in opreme.

Strokovni in politični tečaji, kulturno-prosvetno delo, vaje, predavanja, vse to je zaposlilo članstvo, ki se je pa rado odzvalo vsem nalogam in jih vestno izpolnjevalo. Zato so na občnem zboru bili tudi pohvaljeni.

Sklepi, sprejeti na občnem zboru, kažejo, da bodo nadaljevali z vsestransko dejavnostjo. V gasilske vrste bodo pritegnili vsaj še dve desetletni mladincev, pojalcal žensko desetinno, vključili še več pionirjev, izpopolnili inventar, opremo, nabavili še dve motorni brizgalni, posvetili še več pozornosti strokovni in politično prosvetni vzgoji članstva.

Spregovorili so o zadevah, ki jih ne kaže zavlačevati

Na občnem zboru SZDL Štore-levi breg je bilo iz poročil in razprave razvidno, da člani razumejo vlogo te organizacije in ji pripisujejo pravi pomen. Načeli so vprašanja, ki že dolgo zadajajo skrb kolektivom in posameznikom. Potem se je razvila nepričakovano živa razprava. Med ostalimi so prišli do zaključka, da je treba nujno rešiti pereče vprašanje prehrane delavcev in uslužbencev, ker se je prehrana zadnja leta poslabšala. To je vprašanje, ki povzroča skrb tudi v Celju in drugih industrijskih središčih. V Štorah ima sedaj menzo samo Industrijsko-metalurška šola, ki pa komaj zmaguje režijske stroške in ne more nuditi abonentom ceneje hrane. Direktor šole je na zboru naravno prikazal, s kakšnimi težavami se bori. Nujno potrebno bo, da bodo o tem dobro premislili in ukrepali upravni odbori Železarne in Betona. Samci si v domu in barakah sami kuhajo, obroki so slabo pripravljani in enostavni, delavci so nezadovoljni, uprava samskega doma pa tudi, Sindikalna podružnica kovinarjev si s tem že dolgo beli glavo,

upravni odbor in delavski svet Železarne prav tako in pričakovati je skrajšnje rešitve. S tem bi omogočili zaposlenim ljudem tudi odnašanje tople hrane na domove.

Ko so razpravljali o skrbi za pionirje, mladino in posebno za stanovalce v samskem domu in v Betonovih barakah, je padel tudi predlog, naj bi v Štorah ustanovili pionirsko knjižnico. Član Izvršnega odbora Ljudske prosvete OLO Celje pa je bil mišljenja, da je treba čimprej prestaviti knjižnico iz Metalurško-industrijske šole v kulturni dom, kjer so prostori že pripravljani, v kratkem času pa dobijo že potrebne omare. Tam naj bi uredili sodobno knjižnico in čitalnico za pionirje, mladino in odrasle. S tem bi dobile Štore kulturno ustanovo, ki jo vsi pogrešajo, stanovalci samskega doma in samskih stanovanj pri Betonu pa se ne bi več dolgočasil in kvartali. O zadevi bo razpravljali še občinski odbor SZDL, ki bo s Svobodo poskrbel, da se to vprašanje zadovoljivo reši.

Majhne stvari, ki pa lahko veliko pomenijo

Pri nas le s težavo uvajamo v našo industrijo higienske sedeže za delavce in delavke, ki svoje delo v preležini meri opravljajo sede.

Težave imamo s proizvodnjo, ker jih ne izdelujejo v dovoljni količini, poleg tega pa tudi včasih s podjelji, ki še nimajo do tega pravega razumevanja, ne z delavci, ki večkrat ne sprejemajo radi priporočenih novosti.

Te stolice imajo pa tudi to slabo stran, da se na njih zelo rade pokvarijo vzmeti, ki jih pri nas ni lahko dohiti in so torej popravila stolic otežkočena. Na videz je vprašanje teh vzmeti nerešljivo — pa ni tako. Nekdo je iskal take vzmeti in jih ni mogel najti, dokler ni slučajno začel v ključavničarsko delavnico telesilne lovarne »Volna« v Laškem, kjer so ravno izdelovali nekaj takega. »Seveda lahko izdelamo — to vendar ni nobena posebna težava in umetnost«, so rekli in jih dejansko tudi

izdelali veliko boljše, kakor pa so bile prejšnje.

Pa še poljekleno spiralo za zaščito električnih kablov, ki morajo zaradi narave dela ponekod biti položeni po leh, še to so izdelali in s tem dali možnost, da se izognemo marsikateri nesreči in da s tem obvarujemo električni kabl, ki je dokaj drag in ga tudi težko dohimo.

To so na videz majhne stvari, v praksi pa predstavljajo lahko nerešljiv problem, zaradi katerega izgubljam čas in denar.

Naši delavci in drugi strokovnjaki so sposobni, saj dnevno ustvarjajo nekaj novega. Podprimo prizadevanje in pametne predloge ter izvedbe posameznikov, pa bomo dosegli marsikaj koristnega, kakor je to doseženo tudi s tema dvema izdelkoma, ki so ju izdelali v telesilni tovarni »Volna« v Laškem.

Z dobro voljo in razumevanjem lahko marsikaj naredimo

V Tovarni nogavic na Polzeli je bila že dolga leta zaposlena delavka Lončar Marija. Že v mladosti si je pokvarila nogo, vendar je z ozirom na tedanje prilike morala na delo in se je zaposlila v tovarni. Slanje noge se je v času zaposlitve zaradi vožnje in precej dolge hoje poslabšala tako, da je pred nedavnim dokaj onemogla in ni več zmogla polti v tovarno. Na komisiji, kamor jo je poslal zdravnik, so jo spoznali za 40% delne nezmožno in ugotovili, da ji je potrebno dodeliti lahko delo. S svojo družino stanuje zelo daleč, tam blizu Gomilkega; preselili se ne more, ker tovarna nima stanovanj, ona pa tudi ne more pustiti družino, zaradi bolane noge pa tudi ne more na delo. Ali naj pušči 22 let delovne dobe in živi brez primernih sredstev z možem — 60% invalidom iz NOV.

Obrnila se je za pomoč in našla popolno razumevanje pri vodstvu in sindikalni podružnici Tovarne nogavic na Polzeli.

Takole so sklenili: Tovarišico Lončarjevo bomo zaposlili na njenem domu tako, da bo doma reparirala nogavice. Na lasno željo bo delala 6 ur dnevno in sicer po akordu.

Primerno rešitev, ki zasluži vsake priznanje in pohvalo. Res je, da niso povsod taki pogoji za zaposlitev, vendar pa bi se lahko marsikateri težaven primer z razumevanjem rešil na podoban način.

Se enkrat: za izveden ukrep zasluži vodstvo in sindikalna podružnica Tovarne nogavic na Polzeli vse priznanje.

mesečno, razen tega jih seveda mora zavarovavec preživljati in morajo živeti v skupnem gospodinjstvu.

PRAVICE IZ ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA ZDRAVSTVENO VARSTVO

Te pravice je mogoče deliti na dve skupini, in sicer:

a) zdravniški pregled in zdravljenje v zdravstvenih zavodih in na bolniškem domu, dalje zdravila, zdravilna sredstva in sanitetni material, ki je potreben za zdravljenje, zdravniška in druga strokova nega in pomoč ob porodu v zdravniških zavodih in na domu, zobna nega, ki obsega izdiranje, zdravljenje in plombiranje zob in zdravljenje s popolno oskrbo v paravnih zdraviliščih, ki so organizirani kot zdravstveni zavodi, kadar je tako zdravljenje nujno.

Pravico do teh oblik zdravstvenega varstva imajo vsi zavarovanci. Do teh oblik zdravstvenega varstva imajo pravico tudi družinski člani zavarovancev, le pri kopalniško klimatskem zdravljenju so predvidene omejitve po stopnji sorodstva in delovni dobi.

b) Zobotehnična pomoč in zobotehnična protetična sredstva, proteze, ortopedske pripomočke in sanitarne naprave ter zdravljenje v naravnih zdraviliščih (brez oskrbe), kadar je zdravljenje koristno, ne pa nujno.

Pravico do teh storitev pa veče zakon določene pogoje, in sicer za zavarovance, če so pred boleženjem zavarovani brez presledka najmanj 6 mesecev, ali pa vsaj 12 mesecev v zadnjih 2 letih. Če izpolnjuje zavarovavec pogoj za to vrsto zdravstvenega varstva, ima iste pravice tudi zakonec in otroci.

NADOMESTILO PLAČE OB BOLEZNI (HRANARINA)

Na tem področju prinaša zakon največ novosti. Na prvi pogled opazimo znižanje hranarine, kadar je zavarovavec nezmožen za delo. Polna 100% hranarina gre vajencem, ponesrečenec pri delu, bolnikom na poklicni bolezn in onim, ki so določeni za spremljevalca bolnikom, poleg tega pa tudi tuberkuloznim bolnikom, če so bili zavarovani najmanj 6 mesecev oziroma 12 v zadnjih 2 letih s presledki s 75%.

80% na hranarina gre zavarovancem v ostalih primerih za prvih 7 dni, od 8. dne dalje pa v višini 90% osnove. (Pri zaposlitvi pod 6 oz. 12 mesecev pa le 60 in 70%). Osnova se izračuna na podlagi povprečja plač s stalnim dodatki za delo v rednem delovnem času, ki so bile izplačane v zadnjih 3 mesecih pred zavarovalnim primerom.

Od tako izračunane osnove se prizna zavarovancu, ki se zdravi v zdravstvenem zavodu, v katerem uživa polno oskrbo, od hranarine: 50% zavarovancu brez družine, 75% zavarovancu z enim, 90% z dvema in 100% s 3 ali več družinskimi člani. Isto velja za upokojenec in bodo predpisani minimalni zneski, pod katere se pokojnina ne bo mogla znižati. V primerih, kjer sta zaposlena oba zavarovanca, se otroci v upoštevajo pri bolnem zavarovancu.

Omeniti je še novost, da se hranarina lahko izplačuje tudi za nekaj ur dnevno, če zdravnik ugotovi, da bi bilo skrajšano delo z zdravstvenega stališča koristno, tako da preime opravljene ure plačilo, za ostali čas pa hranarino. Hranarino izplačuje zavod tudi ob negi obollega družinskega člana, ki je pa časovno omejena.

(Konec prihodnjic)

Novi predpisi

o zdravstvenem zavarovanju

Od 1. januarja 1955 dalje velja novi zakon o zdravstvenem zavarovanju. Zakon in uredba za njegovo izvajanje sta prinesla veliko novih predpisov oziroma precizirala nekateri dosedanje predpise.

KROG ZAVAROVANCEV

Zavarovani so po tem zakonu v polnem obsegu:

1. Delavci in uslužbenci od dneva nastopa službe dalje (nekateri denarni zahlevki so vezani na določeno delovno dobo, zdravstveno varstvo pa uživa zavarovavec z dnevom, ko nastopi službo).

2. S temi izenačene so osebe, ki sicer niso v delovnem razmerju, so pa člani predstavnih teles organov oblasti, ki dobivajo stalne dolžnosti proti stalni nagradi v družbenih organizacijah, združbah in zbornicah, če je to njihov edini ali glavni poklic in tuji državljani po posebnih pogodbah.

Določene pravice pa imajo:

3. Vajenci, učenci, ki so na praksi, štipendisti, ki so pred študijem bili na delu, volonterji.

4. Upokojenici.

5. Udeleženci javnih del.

6. Osebe v prvem mesecu po pre-

(Plutarh). Z drugo besedo: človeštvo se mora v vsakem trenutku boriti za pravo človečnost, čeprav smo v stiskah vojnega časa bili prepričani, da se po vojni ne bo treba več bati — človeške zveri. T. O.

Stanko Kokošinek

V nedeljo, 13. II. se je v Celju v večernih urah razširila žalostna novica, da se je v Zvižgovcu pod Moličko pečjo smrtno ponesrečil znani celjski alpinist Stanko Kokošinek. Reševalna odprava je še isti večer dospela v Romanov kot in ga naslednji dan ob 12 prenesla iz grape pod Velikim vrhom v Luče.

Stanko Kokošinek je bil popularna planinska osebnost ne samo v Celju, marveč so ga poznali alpinistični odseki in planinci po vsej Sloveniji. K planinski organizaciji je pristopil takoj po osvoboditvi in tvoril jedro prve alpinistične skupine, ki se je v Celju začela uveljavljati v letu 1947 in 1948. Udeležil se je skoro vseh alpinističnih tečajev in tečajev Gorske reševalne službe od leta 1948 do leta 1952, bodisi da jih je organiziralo PD Celje ali PZS. Leta 1951 ga je PZS odredila tudi v inozemsko odpravo v avstrijske Alpe. Kot plezalec se je začel razvijati leta 1949 in do leta 1952 izvršil več pomembnih vzponov, ki se ocenjujejo kot izredno težavni: v Spiku, Triglavu, Ojstrici, v Rinki in Dedcu. Bil je tudi eden izmed redkih plezalcev, ki so se posvelili zimskim vzponom, predvsem v območju Ojstrice s severne in severovzhodne strani. Leta 1952 se je težko ponesrečil v Skalaški smeri v Triglavski severni steni. Negova močna narava je premagala, za las je ušel smrti in se je po dvehletnem težkem bolehanju zopet vrnil v življenje in zadnje mesece spet poprijel za svoje delo v Celjski tiskarni. Ni še premagal posledic skrajno nevarnih poškodb, že je spet mislil na svoje gore in iskal v njih smisla svojemu življenju. Sprva je hodil na Golte, na Tovst, se mudil lani dalj časa na Korošici, zadnje čase pa je že spet mislil na plezanje.

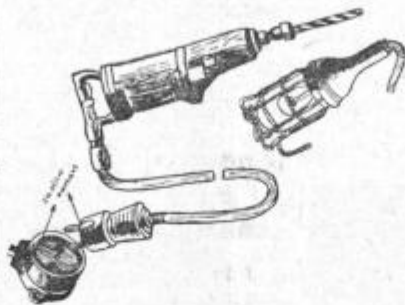
V celjski planinski organizaciji je kmalu zavzel vidno mesto. Mikalo ga je predvsem delo v AO, ki je pod njegovim vodstvom leta 1951 in 52 lepo napredovalo, rad pa se je posvelil tudi propagandnemu in gospodarskemu delu. 8. II. je bil ponovno izvoljen v odbor in je nameraval prevzeti funkcijo gospodarja Kocbekovega doma na Korošici, kamor je tako rad zahajal vse od leta 1948.

Stanko Kokošinek je bil poštena, zvesta, dobra duša. Skromen v svojem malenkem življenju je iskal pol v svet in družbo v gorah in planinstvu. Prve korake v njihovo oblast je naredil pred vojno na Okrešlju kot dečko šestnajstih let, med vojno jih je skušal v Pirenejih z grenkim priokusom vojaškega komisa, po vojni pa je živel samo za planinstvo. Bil je najzanesljivejši ljubitelj gora v rodu, ki se je oklenil gornišva po vojni. Hoje v gore ni čislal samo kot osebno slast in radost, marveč je prav zgodaj začel, da je zaradi uživanja, ki so mu jih gore nudile, družbi tudi nekaj dolžan. Zato je s čutom odgovornosti prijel za delo v odboru planinskega društva in z vsem svojim delom pokazal svoje lepe sposobnosti. Bil je pri delu natančen in vnet, pri občevanju z ljudmi odkrit in ljubeznen, predvsem pa požrtvovalen in nesebičen. Celjsko planinsko društvo je z njim izgubilo dobrega odbornika in prijatelja, alpinisti pa zares lepodušnega, srčno dobrega tovariša. Bil je osebnost, ki jo sleherna družba potrebuje, ves domač v svoji preprosti iskrenosti in navdušenju za vse lepo in dobro. Njegovo ime bo v zgodovini slovenskega alpinizma ostalo zapisano, čeprav ni okrašeno z velikimi, bučnimi zmagami. Kdor pa ga je osebno poznal, mu bo hudo za njim.

Bodimo previdni pri uporabi električnih strojev in naprav

V preteklem letu smo se sami prepričali, da imajo lahko površno in nesrokovno urejena električna instalacija in nepravilno izvedene varnostne mere zelo velike posledice. V kratkem razdobju smo zaradi naše malomarnosti in napak, prav brez potrebe, izgubili dva delavca. Pri nas imamo že dolgo predpise glede zaščitnih ukrepov proti nevarnosti od električnega toka, vendar pa jih ne upoštevamo in ne uporabljamo ter zaradi tega pred celotno družbo prevzemamo veliko moralno in materialno odgovornost za zaposlene delavce.

V naših podjetjih je še mnogo ročnih električnih vrtilnih strojev, ki niso ozemljeni oziroma ničelni; ravno ko uporabljamo ročne svetilke, ki

niso predpisno opremljene in za katere nimamo transformatorjev za zmanjšanje voltaže od 220 na predpisanih 42 oziroma 24 V. Res je, da še nimamo v zadostni količini vseh zaželenih električnih pripomočkov in tudi ne vsega materiala, vendar bomo tudi te težave z malo več prizadevanja prebredli.

Če bomo imeli stalno pred očmi predvsem delovnega človeka in interese za zaščito njegovega življenja in zdravja, bomo zmogli še marsikaj. Predvsem je naša naloga, da vzgajamo dobre strokovnjake — električarje, ki bodo poznali tudi predpise o higiensko-tehnični zaščiti, hkrati pa moramo vzgajati vse naše delavce v tej smeri, pa se nam gotovo ne bodo ponavljale poškodbe, kakršne smo imeli v preteklosti.

(V Uradnem listu FLR) Številka 107/47 je izšel poseben pravilnik o zaščitnih ukrepih proti nevarnosti električnega toka, dr. ing. Malanovič Drago pa je napisal o tem obširno brošuro.)

Plodno delo Ljudske tehnike v Šmarju pri Jelšah

Člani Ljudske tehnike iz Šmarja pri Jelšah so v nedeljo na rednem letnem občnem zboru podali obračun svojega dela. V preteklem letu je bilo delo LT zelo plodno. Društvo šteje 73 članov, od katerih je le nekaj nedelavnih. Ni razveseljivo, da je med člani komaj pet žensk. Društvo ima radio sekcijo in avto-moto sekcijo.

Avto-moto sekcija je zaključila dva tečaja, katera je obiskovalo 32 tečajnikov. Od vseh tečajnikov je položilo šoferski izpit 23, dočim 3 tečajniki zaradi neodobitve niso smeli polagati izpita. Šest tečajnikov pa izpita ni položilo. Zelo razveseljivo je, da v lanskem letu ni bilo niti ene nesreče z avtomobilom ter da je bil avto vedno v dobrem stanju. V kolikor bo mogoče dobiti nov stroj zanj, bo še mogoče z njim vršiti tečaj, sicer pa bo v najkrajšem času usposobljen nek drugi avtomobil, katerega ogrodje je društvo nabavilo v preteklem letu. Kot je videti ni bojzani, da se v letošnjem letu ne bi vršili tečaji za šoferje-amaterje.

Radio sekcija je dosegla zavidljive uspehe, dočim ni popolnoma zadostila sklepom lanskega občnega zbora. Ni se namreč vršil tečaj radiotelegrafistov. Ker je letos finančno stanje društva boljše, bo to lažje izvedljivo. Mnogo truda so posamezniki vložili pri sestavljanju radiooddajnika. Štiriletni trud je bil poplačan, ko se je na občinski praznik prvič oglašil napovedovalec Radia Šmarje. Anketa, ki je bila zaključena v nedeljo, je pokazala, da zajema postaja širok krog poslušalcev na vsem področju celjskega okraja. Mnogo je dela s pripravljanjem sporeda, kajti postaja je zelo primitivna, brez magnetofona in kvalitetnih mikrofonov. Vse delo sloni na dobri volji posameznih članov. Za izpolnitev in za preostot sporeda se poslužujejo raznih neznanih talentov, ki radi sodelujejo pri oddajah.

Zastopnik Okrajnega odbora LT, tov. Žvar, je pohvalil delo društva in nakazal smernice za nadaljnje delo. Poudaril je najnost ustanovitve agrotehnične sekcije. Ker bo za to dejavnost nudila podporo kmetijska zadruga, bo ta naloga lažje izvedljiva. Prav tako bo pričel z delom radiotelegrafski krožek, za kar so ponudili pomoč železniški upokojenci.

Nujno bo, da se v tem letu članstvo poveča, za kar je treba vključiti mladino gimnazije in internata. Gmotno stanje se je v primerjavi z lanskim letom zelo izboljšalo ter znašajo društvena sredstva nad milijon dinarjev.

Zalostno pa je, da društvo nima še svojega društvenega prostora, zato je bil občni zbor kar v gostilni. Radiooddajnik pa se nahaja v pisarni občinskega ljudskega odbora.

—ki

Razstava kuharskih izdelkov

Na lastno pobudo so se zbrale na Velikem vrhu gospodinje in dekleta ter pričele s kuharskim tečajem, katerega je vodila tov. Praprotnik Terezija. Rednih obiskovalk je bilo 15, tečaj pa je trajal dva meseca. Zadnje nedeljo so tečajnice pokazale, kaj so se naučile. Razstava je bila v prostorih Prosvetnega doma, katero je obiskalo res lepo število ljudi.

Tečajnice in obiskovalci razstave so pokazali, kaj si naše kmečke prebivalstvo želi, zato že sedaj opozarjamo naš občinski ljudski odbor in odbor kmetijske zadruge, kje bo treba v prihodnji zimi pričeti z delom in to delo tudi vsestransko podpreti. Upamo, da ne bo vse tako zaspalo, kakor se je to zgodilo to zimo v Gorenju.

Uspešni potek občnih zborov sindikalnih podružnic

Letošnji občni zbori sindikalnih podružnic potekajo zelo zadovoljivo, dosli boljše kot prejšnja leta. To je treba pripisati boljši pripravljenosti in vedno večjem zanimanju delovnih ljudi za najrazličnejša gospodarska in družbena vprašanja. Preostaje samo še manjše število sindikalnih podružnic, ki so s sklicanjem občnih zborov nekoliko zakasnele. Povprečno so občni zbori zelo dobri in skoraj ni primerov, ki bi jih bilo treba javno kritizirati.

USPEŠEN OBČNI ZBOR RUDARJEV V REČICI PRI LAŠKEM

Tudi laški rudarji so letos pripravili in izvedli zelo uspešen občni zbor sindikalne podružnice. Zavednost tega kolektiva in njihov odnos do sindikalne organizacije v dobrem smislu je razviden že v tem, da ta kolektiv nima zaposlenega delavca, ki ne bi bil član sindikalne podružnice. Poročila so izkazovala dolgo vrsto značajnih uspehov v preteklem letu, med katerimi je verjetno najpomembnejši ta, da so presegli proizvodni plan v letu 1954 za 30%. Rudarji so ponosni na ugotovitev direktorja, da v zgodovini laškega rudnika rudarji še niso dosegli tako visoke proizvodnje.

Tudi na ostalih področjih so imeli laški rudarji zelo lepe uspehe. V udeleževanju na kulturno-prosvetnem polju, to se pravi delavsko-prosvetnem društvu »Svoboda« so gotovo med najboljšimi kolektivi na področju Okrajnega sindikalnega sveta. Njihovo prosvetno društvo zajema lepo število članov kolektiva, razdeljenih v različne sekcije. Vrh tega laški rudarji gojijo in vzdržujejo zelo lepo zvezo z delavci iz goriškega okraja in vsako leto prirejajo srečanje zdaj v Laškem zdaj v Novi Gorici. Lani so zelo uspešno organizirali izlet Svobod v Laškem, kamor so povabili svoje goriške goste.

KORISTEN DELOVNI POMENEK V TOVARNI EMAJLIRANE POSODE

Kolektiv Tovarne emajlirane posode je med največjimi na celotnem področju Okrajnega sindikalnega sveta, zato pri takem številu delavstva izvedba dobrega občnega zbora ni majhna reč. Letošnji občni zbor v tej tovarni je bil zelo dober, če ne celo med najboljšimi. Izčrpani referati posameznih sindikalnih funkcionarjev so bili temelji za živahne in tehtne razprave. Udeleženci občnega zbora so zelo dosti govorili o tehnični zaščiti in uspehih, ki so jih na tem področju dosegli. V zadnjem letu so v ta namen investirali nad dva milijona dinarjev, vendar se to občutno pozna v obliki padca obratnih nesreč. Zelo dosti so govorili tudi o družbenem planu, dalje o komunah in potrebah sodelovanja na vseh področjih javnega in kulturnega življenja tudi izven podjetja. Razpravljali so o delavsko-uslužbeni restavraciji, o delitvi obroka med odmorom, dalje o novem plačnem sistemu in skrajka, ugotovili celo vrsto potrebnih nalog za bodoče delo. Njihov občni zbor je bil zelo koristen in izčrpen pomenek celotnega kolektiva.

Tudi v Slovenskih Konjicah je bilo sindikalno delo dobro

Sindikalne podružnice na področju KSS Slovenske Konjice so v zadnjih dneh zaključile s svojimi občnimi zbori ter tako uresničile sklep plenuma KSS, da bodo ti končani do 5. februarja. Splošen pregled o poročilih dosedanjih odbornikov, udeležbi članstva in razpravah kaže dokaj zadovoljivo delo večine odborov v preteklem letu. V poročilih se niso omejevali le na ozke, organizacijske naloge iz okvira same podružnice ali podjetja, temveč so se skoraj povsod dotaknili še važnejših domačih političnih in gospodarskih dogodkov ter dogodkov iz mednarodnega političnega življenja.

Udeležba na zborih je močno postrdila dejstvo, da se večina članov že zaveda dela in vloge svoje organizacije. V nekaterih podružnicah, ki zaradi narave svojega dela (KONUS, TKO Zreče, LIP in še nekatere druge) niso mogle imeti skupščin v delavnikih, so jih zaradi tega preložili na nedeljo, udeležba pa je bila od 65 do 90%. To je še tem bolj razveseljivo, ker se prav v teh podjetjih večje število delavcev vozi na delo z vlakom ali avtobusom. Tu je potrebno omeniti še goradne delavce iz Konjic, ki imajo svoja delovišča raztresena po precejšnjem delu Pohorja in Konjiške gore, toda na svojo letno skupščino so se zbrali v velikem številu. Podoben primer je bil še na gradbenem podjetju, pri KZ v Zrečah in nekaterih drugih podružnicah.

Široka in sproščena razprava na zborih je v marsičem dopolnila sama poročila odbornikov, istočasno pa pokazala na nekatere pomanjklivosti pri delu sindikalnega odbora ali organov upravljanja. Tako so na gradbenem podjetju kritizirali delo enega člana delavskega sveta, ki na svojem gradbišču ni poročal o tem, kaj je razpravljal in sklepal delavski svet na svojih sejah. Tu so povedali še to, da so zlasti v oddaljenejših gradbiščih imeli zelo malo stika z vodilnimi odborniki v podružnici, obenem pa so predlagali, da bi morali biti grupni poverjeniki bolj seznanjeni z delom organizacije. V tovarni usnja KONUS pa so ugotovili, da so se grupni poverjeniki bavili večinoma le s pobiranjem članarine in različnimi obveščanji, dosti manj pa so skrbeli za ostale, predvsem politične, gospodarske in vzgojne naloge. V usnjarskem remontu so kritizirali nekatere nepravilnosti pri tarifnih postavkah in samem izplačevanju. Člani podružnice na državnem posestvu so se zlasti zanimali za določila novega zakona o socialnem zavarovanju in o splošnih sedanjih

nalogah sindikatov. Na zboru so tudi ugotovili, da so lani pridobili lepo število novih naročnikov za Delavsko enotnost, blagajniško poročilo je pokazalo, da nekaj članov ne izpolnjuje v redu svojih obveznosti. Razprava v podružnici KZ je pokazala, da je med letom bilo premalo članskih sestankov, na katerih bi mnogo lažje rešili nekatere probleme, ki so prišli ob tej priliki na dan. Na zborih je sodelovalo tudi več ljudskih poslancev (tov. Tavčar in Grašak ter drugi) ki so pojasnjevali različne ukrepe in zakone, ki sta jih v zadnjem času sprejeli zvezna in republiška ljudska skupščina. Na večini zborov pa je bilo opaziti, da so se jih premalo udeleževali vodilni odborniki strokovnih republiških forumov.

Na zboru v tovarni usnja KONUS je bil podan tudi predlog, da bi podružnica zbrala ves material o delu, ki ga

je opravila v zadnjih 10 letih, to je od njene ustanovitve. Razen njenega dela naj bi vseboval še prve začetke dela organov upravljanja, kar bi shranili kol zgodovinski material. Vse to bo sicer zahtevalo dosti požrtvovalnega in aktivnega dela ter zbiranje po raznih arhivih, skupaj zbrano pa bi ostalo verne dokaz dela podružnice v zadnjih desetih letih.

V nove odbore so člani že na predvolilnih konferencah predlagali dobre člane med katerimi je bilo več takih, ki so le naloge opravljali že v preteklih letih in imajo bogate izkušnje. Ti bodo vsekakor v stanju usmerjati delo organizacij po sklepih, ki so jih sprejeli občni zbori. V drugi polovici tega meseca bo še skupščina sindikalnega sveta, ki bo izvolila novo sindikalno vodstvo bodoče konjiške komunice.

Prihodnji teden bo pričela redno obratovati nova lekarna v Gaberju

Industrijsko središče Gaberje si je že dalj časa močno prizadevalo, da bi imelo v svojem predelu lastno lekarno. Lekarne v mestu so jim bile zelo odročne in to so čutili gabski bolniki predvsem v nočnih urah, ko so morali htelci po zdravila naravnost v središče mesta. Zato so se pred letom dni Gaberčani z vso resnosljo zavzeli za to, novo pridobitev. Oko so vrgli na obcestno hišo, kjer je v bližini Kovinsko industrijske šole poslovala trgovina. Merodajni forumi pri LOMO so jim nudili vso pomoč.

Pred letom so začeli s temeljitim preurejanjem in popravili — poplava v juniju jih je nekoliko zakasnila, vendar so te dni zaključili z zunanjimi in notranjimi deli, tako, da bo lekarna lahko začela posloovati že prihodnji ponedeljek ali torek.

Poslopje nove gabske lekarnice so povsem preuredili in je vse od elektrike do vodovoda na novo instalirano. Vsi prostori so dobro izkoriščeni in urejeni po higienskih predpisih. V prednem delu je prodajalna zdravil, za njo materialna, laboratorij s kuhinjo, pisarna za upravnika in pisarna za knjigovodstvo. Spodaj pa so prostori za etično kurjavo in skladišča. Na dvorišču imajo izolirano posebno hišico za shranjevanje vneljivih zdravil.

Ljudje v Gaberju so zelo zadovoljni nad to novo pridobitvijo, posebno pa so navdušeni industrijski delavci, ki bodo odslej imeli lekarno kar pri roki.

OBČNI ZBORI POSPEŠEVALNIH ODBOROV PRI KZ

Na teritoriju našega okraja so po vseh sedežih kmetijskih zadrug te dni občni zbori pospeševalnih odsekov, ki po panogah poljedelstva, živinoreje, sadjarstva in vinogradništva obravnavajo vsa aktualna vprašanja našega gospodarstva. Kmetje kažejo za te zборе, ki so ponekod združeni tudi s strokovnimi predavanji in ponazorjenj z ozko-tračnimi filmi, izredno zanimanje. Ob nedeljah in delavnikih je udeležba povsod lepa in kmetje med seboj tudi prav živahno razpravljajo o kmetijskih vprašanjih. Preteklo nedeljo se je takega sestanka udeležilo v Lesičnem kar 150 kmetov. Prav lepo obiskani so bili tudi občni zbori v Kozjem, v Slivnici pri Celju in v Šmarju pri Jelšah. Na zborih predavajo priznani kmetijski strokovnjaki OZZ iz Celja in člani Društva inženirjev in tehnikov.

Občni zbori pospeševalnih odsekov bodo zaključeni okrog 25. t. m., nakar bodo sledili redni občni zbori KZ, za katere se zadruge že pridno pripravljajo.

RAZPIS

UPRAVNI ODBOR TRGOVSKEGA PODJETJA »TOBAK«

CELJE

razpisuje mesto

RAČUNOVODJE

Reflektanti naj pošljejo svoje

ponudbe s kratkim življenjepisom in z obrazložitvijo o dosežanjih zaposlitvah na naslov »TOBAK« Celje, Slomškov trg 4.

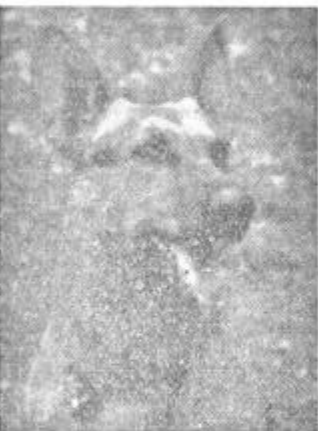
Nastop službe takoj ali po dogovoru!

Plača po tarifnem pravilniku!

Storilec za petami

Slika v naslovu: As na sledi. Vodič Križnar je moral krepko prijeti za usnjeno vrv, da radovedni novinar ni poleg Asovih sposobnosti v zasledovanju občutil tudi njegovih zob.

Lep, čistokrven, a nevaren pes. Fotoreporter se mu je približal na meter, toda niti zmenil se ni zanj, ker je vso svojo pozornost posvetil meni, ki sem igral »zločinca«.

Ime mu je As. Drugače je lep rjavosiv nemški ovčar z dolgim repom čistokrvnih prednikov. Njegov starši so bili pred leti »uvoženi« iz Nemčije. Skotil se je v Ljubljani na šoli za vzgojo službenih psov.

Kdor mu je izbral ime, je bil preroško navdahnjen, kajti As je res as. Ko je končal enoletno šolo v Ljubljani, je bil poslan na službo v Kranj. Tam so ga poleg spretnosti, ki jih je imel iz šole, učili tudi reševanja ponesrečencev izpod snežnih plazov. Vendar je imel As smolo. Njegov gospodar ali vodič, ga je zamarnjal, in kdo bi zameril Asovi pameti, če je zaradi zamarnjivosti pozabil kar se je naučil.

V začetku leta 1953 je moral spet nazaj v Ljubljano,

kjer je »ponavljal šolanje«. Toda As bi ne bil, če ne bi pokazal, da se mu spomin hitro vrača. Kot »repetent« je bil najboljši. Dobil je novega vodiča, miličnika Križnar Jožeta iz Celje. Novi gospodar mu je posvečal vso svojo pozornost in ljubezen. Ze med šolanjem sta šla večkrat v akcijo in As je bil ves iz sebe, ko je na Dolenjskem uspešno izsledil ukradenega vola in tudi tatu.

Novembra 1953. leta je As prišel s svojim novim gospodarjem v Celje. Njegove pošolske počitnice so bile kratke. Komaj kakih štirinajst dni po prihodu v Celje, sta se z vodičem že spustila v akcijo:

Po terenu okoli Vitanja se je potikal in ropal nek vojni begunec. As je zavohal sled in popeljal oborožene miličnike naravnost po sledi v gozd in skrivališče storilca, katerega je tako zelo obdelal, da se je moral nekaj časa zdraviti v bolnici, preden je mogel stopiti pred zasliševalce in sodnike.

Potem so se Asovi podvigli kar vrstili:

V januarju 1954. leta je neki storilec okradel Kmetijsko zadruzo v Pirešici. Odnesele je dva zaboja alkoholnih pijač. As je sledil storilca precej daleč izven kraja vloma pod kozolec, kjer so kaj hitro našli skrite ukradene steklenice, storilca pa iznenadili v bližnji gostilni.

V nekem drugem primeru so Asa peljali v Šmarje pri Jelšah, kjer je bil nekemu kmetu ukraden vol. Zasledoval je storilca vso noč in zjutraj so našli vola že pri nekem drugem človeku, ki je vola od storilca kupil in skoraj istočasno tudi tatu. Podobno se je zgodilo v Šentjurju, jer je bila ukradena krava, toda As je izvohal že prodano nekje v bližini Brez nad Laškim.

Toda As ne sledi samo sto-

pinjam storilcev. V okolici Laškega je nekdo iz ribogojnice pokradel ribe. Asu so dali povohati ribe in odšli za njim. Pripeljal jih je naravnost v hišo storilca in se zakadil v roke prijatelja tujih rib. Ker je fant tajni, so Asu dali povohati njegove čevlje, nakar jih je lepo po sledi peljal do ribogojnice.

Tudi pri zadnjih vplomnih tatvinah na Bregu je As marsikaj opravil. Ko je sledil vlomilce, je poleg tega znošil nakup predmete, ki so jih storilci spotoma zavrgli ali izgubili. Sledil jih je lepo skoz železniški propust, ob železnici do Pečovnika, kjer pa so ga zmedle sveže sledi mnogih ljudi, ki so zjutraj

Cprav je bil As bolan in nekoliko shujšan, je z lahkoto preskočil ograjo godbenega paviljona v Mestnem parku. Zmore se povzpeti tudi po lestvi in najožji brvi.

hodili v službo in z dela domov.

Sicer pa je As v času svojega službovanja v Celju storil še mnogo drugih po-

membnih uspehov, ki so pripomogli, da so razni nepošteni ljudje prej prišli za zapah in v roke ljudskemu sodstvu.

Lahko si mislite, da sem z nekakšnim spoštovanjem pospremil vodiča Križnarja do Asovega prebivališča. Kot vsak pes, je z nevoljo, pa vendar disciplinirano sprejel nagobčnik. Na poti v park, se je kaj malo zmenil za fotoreporterja in zame. Spotoma je ubogal na vsak ukaz vodnika, veliko bolj, kot marsikateri človek. V mestnem parku sem se na svoje oči prepričal, da se z Asom ne da šaliti. Naredili smo majhen poizkus. Z neverjetno spretnostjo mi je sledil in me z glasnim laježem odkril v skrivališču. K sreči je bil na vrvi, sicer bi se najin intervju zame slabo končal. As se ni pomiril niti pozneje, ko mu je vodič dopovedal, da nisem nevaren človek.

As živi zelo disciplinirano. Zanj je gospodar samo miličnik Križnar, vsi drugi so tuji. Hrano sprejema samo iz njegovih rok in ne bi ga premamili z najboljšo pasjo slaščico. Drugače je čisto prijazen, toda ne mara prevleke vsiljivosti in prijaznosti. Človek bi dejal, da je nekam preresen »fant«.

Da je drugače tudi zelo pameten, dokazuje primer, ki ga je povedal vodnik Slavko Ošlak:

As je ležal v dežurni sobi in postal žejen. Odprl je dvojne vrat in pocukal dežurnega za hlače. Dežurni je Asa poznal, da z njim ni dobro češen zobati, zato je ležal mirno naprej. Toda As ga je pošteno potegnil za vratnik uniforme in skočil k vodovodu in cvilil. Šele sedaj je dežurni videl kaj hoče.

Vodič Križnar je mnenja, da mu ni potrebno nobeno orožje. Gorje, če bi se nekdo lotil Asovega gospodarja. Če sliši strel, As naravnost podivja od togote. Zločinec, ki bi bil zaupen Asu v čuvanje, bi se niti premakniti ne smel, kaj šele, da bi zbežal. As je odličen tudi v zasedi. Caka mirno tako dolgo, dokler po nagonu ne začuti, da mu storilec ne bo mogel pobeigniti in šele potem napada.

Skratka, As je as, ki je v teh letih postal šele prav dojemljiv in stopa v leta, ko bo najboljši za svojo koristno službo.

O BČNI ZBOR planinskega društva

Planinsko društvo Celje, ki je v pogledu gospodarske dejavnosti eno od naimočnejših planinskih društev pri nas je v zadnjih 10 letih storilo marsikaj, za kar bi brez dvoma zaslužilo priznanje. Vrsta porušeni domov, zanemarjene gorske poti in nečisto drugi okolnosti so terjale od celjskih planincev izrednih naporov in prizadevanja, da je naše planinstvo po osvoboditvi in ljudski revoluciji zaživelu novo življenje. Že v jeseni leta 1946 so obnovili Mozirsko kočjo s kapaciteto 100 ležišč, ki pa je v letu 1950 pogorela do lal. Toda takoj naslednje leto je na islem meslu že stala nova planinska kočja, ki so jo požrvalovni planinci zgradili s prostovoljnim delom iz zavarovalnice in dotaciji. V letu 1950 so odprli in opremili tudi kočjo na Loki pod Raduho.

Ko so se v letu 1951 olajšali obmejni predpisi, se je začelo tudi delo v Logarski, kjer je PD Celje do leta 1954 postavilo na noge največji planinski dom s kapaciteto 138 postelj. Do januarja letos je torej PD Celje po osvoboditvi zgradilo tri objekte v Logarski, tri na Golteh, skupaj 6 postojank, na novo opremito 4 kočje, ki niso bile požgane, poleg tega pa je več let skrbelo za cenen prevoz s lastnim avtobusom in imelo lako v l. 1954 v upravi in oskrbi 6 planinskih postojank in 1 buffel.

Društvo je napelo vse sile, da je uslovilo materialne pogoje za dvig planinstva pri nas. Pri tem naporu mu je v preteklem letu razumevajoče stala ob strani zlasti Planinska zveza Slovenije, ki jim je z enomilijonskim dolgoročnim posojilom in tričetrtilijonsko dotacijo omogočil nujne zaključne investicije v Logarski. Narodna banka Soštanj pa jim je z dolgoročnim posojilom pomagala pri večih popravilih Celjske kočje in prizidku Planinskega doma v Logarski. Društvo je poleg tega investiralo vsa lastna usvarjena finančna sredstva in vložilo v gradnje in opremo v celoti nekaj nad 7 milijonov dinarjev.

Če lako pogledamo v proračun društva, ne vidimo ravno razveseljive sli-

ke, saj dolgovi na odplačevanju kreditov in obresti požirejo skoro polovico dohodkov, pri tem pa sloje pred društvom še nujne naloge, ki jim brez večjih investicij ne bo kos. Frischaufov dom na Okrešlju in Kocbekov dom na Korošici kričita po obnovi, Planinski dom v Logarski pa zaradi svojega položaja in vloge še zahteva izpopolnitve. Društvo pa vsekakor upa, da bo s pametnim gospodarjenjem ohranilo to, kar ima, zraven pa ne izgublja upanja na družbeno podporo, saj so udobne planinske postojanke tudi sestavni del družbene blaginje.

Na občnem zboru so odborniki v svojih poročilih obravnavali tudi negativno stran dela v svojem društvu. Tako je predsednik lov. Tine Orel govoril o organizacijskih vprašanjih, o pozitivnem in negativnem delu posameznih odsekov ter načel društvene in načelne probleme alpinizma. Grajal je preizkušeno število članstva (1258), ko s slabo organizacijsko tehniko niso znali pritegnili večjega števila ljubiteljev gora, predvsem pa mladine.

Poročilo o delu alpinističnega odseka je podal magister lov. Gradnik poročilo gospodarskega odseka tovariš prof. Rožar, o delu propagandnega odseka pa je govoril lov. Jug.

Na vse izčrpane referate ni bilo med člani PD skoro nikake razprave, tako, da je imel poslušalec vtis, da pretežno delo Planinskega društva leži pravzaprav le na ramah odbornikov in predsednika. Zbor so pozdravili še zaslonnik Planinske zveze Slovenije tovariš Bučer Tone iz Ljubljane, v imenu Stalne turistične konference pa je planince pozdravil lov. Zoran Vudler. Pri volitvah predsed. PD Celje je bil ponovno izvoljen lov. Tine Orel, za podpredsednika pa lov. Mirnik Danči. Prav tako so v upravnih in nadzorni odbor izbrali najbolj predane in požrvalovne planince, ki so s svojim delom v zadnjih letih dosi pripomogli k uspehom celjskega planinskega društva. Ob zaključku so sprejeli še obširen program dela za leto 1955, o katerem bomo še pisali.

Odgovor na pismo iz Dobja pri Planini

Kljub temu, da je hotel biti pisec članka »Kaj nam piše iz Dobja pri Planini naš naročnik« vsaj na videz objektivno, so v članku trditve, ki so pristranske in jih kaže osvetliti tudi z druge strani. V tolažbo mladim učiteljem, ki služujejo v tem kraju je pisec navedel, da se ljudem smilijo učitelji na njihovi šoli, ki so mlajši in gotovo željni kakšne mestne zabave: kina, gledališča, tu pa si jo morajo kar sami preskrbeti.

Učitelji se strinjajo z navedbo pisca, da so službene razmere v kraju, kakor je Dobje, zanje prav gotovo težavnejše kakor pa v mestih ali večjih industrijskih središčih. Če bi hoteli čakati, da bo vsakemu učitelju omogočeno poseganje kino in drugih predstav, potem bi pač lahko še za dolga leta zaprli vse vaške in hribovske šole, kjer takih pogojev še ni. Učiteljsko se zaradi svoje ugotovitelske vneve v ogromni večini zavestno odreka tem in drugim ugodnostim, ki so jih deležni ostali prosvetni delavci, zavedajoč se potrebe in nujnosti vzgajanja in prosvetljevanja mladine tudi v tistih krajih, kjer še ni kina in drugih kulturnih ustanov.

Toda, ali je to vse, kar išče učitelj pri svojem poklicnem učno-vzgojnem delu med mladino in med množicami? So pač še druge, višje moralne vrednote, ki lahko mlademu učitelju mnogo pripomorejo k njegovemu uspešnejšemu delu med mladino. Pri tem mislim na tisto minimalno razumevanje in sodelovanje staršev pri vzgojnih prizadevanjih učiteljskega, ki se trudijo nuditi njihovim otrokom čim več znanja in napredne vzgoje. Srečen je tisti učitelj, ki naleti na tako okolje, ki ga skuša vsaj nekoliko podpreti pri njegovem težkem poslanstvu. Prav tega pa učitelji tukaj v Dobjem pogrešajo. Nasprotno: prav pogosti so celo surovi in žaljivi izpadi nekaterih staršev napram učiteljem. Poslušati morajo prekljanje in zmerjanje zaradi vzgojnih ukrepov, ki bi jih morali podpreti vsi napredni starši in člani SZDL. Ker se učitelji trudijo, da bi vsaj do neke mere poživelu doli SZDL (ki je bila pred letom dni popolnoma prepuščena, saj je štela 14 članov!) pa se nekateri domačini vedejo tako, kakor da to ni tudi in predvsem stvar njih samih. Najdejo se celo taki ljudje, ki učiteljem, zaradi zaslepljenosti po sovražnikih naše socialistične ureditve, očitajo »zagrizenost« itd.

Zaradi tega bi bila učiteljem prav gotovo bolj dobrodošla pomoč pri njihovem vzgojnem delu v šoli in izven nje, kakor pa »medvedja usluga« pisca, ki jo je storil z izrazom usmiljenja. Še mnogi problemi so, ki bi jih kazalo osvetliti, toda omejil se bom le na odgovor pisca, katerega pisanje bi pri neupošteni bralci lahko napravilo vtis, kakor da je bil omenjeni Hladin Valček namenoma izpuščen pri obdarovanju ob Novoletni jelki, ker je partizanski otrok.

Učiteljsvo tukajšnje šole je na lastno pobudo zbralo za Novoletno jelko precejšnja sredstva. Ob pomoči nekaterih članov odbora SZDL so učitelji pridobili uspešno prošlano in veselico za Dva republike. Razen čistega dohodka te prireditve so ostala sredstva zbrali s prošnjami od ostalih ustanov in organizacij. Za zbrani denar smo nakupili šolskih potrebščin, knjig in slaščic in za vsakega učenca pripravili darilce. Končno se je naši prošnji odzvala tudi Mariborska tekstilna tovarna, ki je poslala dva zavitka tekstilnih ostankov.

Preračunali smo, da lahko s tekstilnim blagom obdarimo polovico šolskih otrok. Kako najpravičnejše razdeliti? Zato se je sestel šolski odbor, ki je ob sodelovanju občinskega tajnika preštetal vse družine učencev in njihove socialne prilike. Upoštevali smo predvsem revnejše družine, družine s številnimi otroki, otroke z enim hraniteljem, otroke nižjih razredov bolj kot starejše itd. Tako je bilo določenih 138 otrok za obdaritev (ravno polovica vseh učencev), od katerih je vsak dobil po 1-2 m tekstilnega blaga.

Ob primeru Hladin Viljema so se člani šolskega odbora zedinili, da ni tako zelo potreben te skromne pomoči kakor drugi revnejši učenci, pa čeprav je partizanski otrok. Njegova mati ima namreč kar čedno posestvo, razen tega pa dobiva stalno podporo in ima svojega edinega sina vedno dobro opravljenega za šolo. Mesec dni poprej, to je 29. novembra so bile vse partizanske sirote bogato obdarovane in Hladin je dobil nove gojzice. Taki so bili torej razlogi, ki so članom šolskega odbora narekovali, da so skromno darilce rajši namenili potrebnejšim in revnejšim otrokom. Mar tako presojanje ni bilo dovolj demokratično, pravilno in pravično?

Ko je mati zvedela, da njen sin ni določen za obdaritev s tekstilnim blagom, se je z njim na dan Novoletne jelke odpravila v Celje in k sorodnikom. Ker ga je mati tako odtelnila od prireditve Novoletne jelke, seveda ni bil deležen niti skromnega darilca kot vsi ostali učenci, niti razvedrila in zabave v krogu svojih sošolcev, ki jim ga je v toliki meri letos pripravila šola. Darila vseh tistih, ki so neopravičeno izostali (bilo jih je 10-15) pa smo razdelili najzaslužnejšim nastopajočim učencem, ki so pripravili program.

Če se sedaj mati sklicuje na tistih nekaj bonbonov in keksov, za katere je bil njen otrok prikrajšan, zakaj go pa potem ni pustila priti na prireditve Novoletne jelke, ki je imela poleg skromne obdaritve še mnogo drugih lepov in smotrov? Zakaj pa je potem že pred prireditvijo podcenjevalno izjavljala, da »se ne splača za tistih pet keksov in bonbonov pošiljati otroka k prireditvi, saj mu to lahko sama kupim?« Kakor da bi bila obdaritev obveznost družbe in edini namen te otroške prireditve! Gluk Jož

Kotiček za naše žene

Kako ugotavljamo pristnost živil?

Razni tuji prodajalci in prekupčevalci na živilskem trgu nas večkrat — kot pravimo — »okrog prinesejo« s tem, da nam prodajajo pepirna živila. Zato moramo biti predvsem previdni pri klobasah in salamah, pri kavi, medu, pa tudi pri moki.

Največkrat se potrošniki pritožujejo, da so kupili pokvarjeno salamo ali klobaso. Neveščta gospodinja bo le težko spoznala, ali je salama pristna ali ne. Vendar je tu treba v prvi vrsti ugotoviti, če ima salama značilen vonj. Potem pa pregledamo salamo na maščobnih mestih. Če so ta lepo bela, salamo brez nadaljnjega lahko kupimo. Opušite pa nakup, če opazite rumenkasta maščobna mesta!

Včasih nam kdo ponudi »pod roko« zmlato kavo. Pristnost kave boste ugotovili, če jo boste takoj vrgle v mrzlo vodo. Prava kava bo nekaj časa plavala na površini in se šele potem potopila, pri čemer bo vodo le malenkostno obarvala. Če pa je pravi kavi primešana že prekuhana kava, posušena pesa, cikorija ali želod, se bo taka kava, vržena v mrzlo vodo, takoj potopila in tekočino tudi takoj močnejše obarvala.

Tudi medu so lahko primešane različne primesi, kot moka, umetni med, želatina itd. Preizkusimo ga tako, da žlico medu polijemo s šilcem žganja. Če se ves raztopi, je pravi čebelnji med, če pa opazimo kakšno usedlino, vemo, da je medu nekaj primešanega.

Pri moki bo gospodinja teže ugotovila pristnost in bo laže ločila le zatohlo moko od sveže. Sveža moka prijetno diši po žitu. Če pa hočemo zanesljivo

preizkusiti kakovost moke, je stresemo 5 dkg v skodelico in jo med mešanjem zalivamo z vročo vodo. Če je moka dobra, bo prijeten vonj po žitu še bolj izstopil in pšenična moka je tudi bolj lepljiva.

Preizkusimo pa moko lahko tudi s tem, da jo stehamo, in sicer tako, da je točno 10 dkg zmočimo z vodo in zamesimo. Ko se testo posuši, ga znova stehamo. Če bo suho testo spet tehtalo točno 10 dkg, vemo, da je iz pristne moke.

KAKO ODSTRANIMO SONČNE PEGE Z OBRAZA

Najbolj zanesljivo sredstvo proti sončnim pegam na obrazu je limonin sok, s katerim je treba pegava mesta namazati enkrat na dan. Drug način pa je ta, da zmešamo 25 gramov limonovega soka z žličko boraksa in žličko prekuhanane vode. Vse skupaj naj stoji v steklenici 24 ur. S to tekočino si namazite pege vsak večer, zjutraj pa popijte skodelico čaja, ki čisti kri in jetra.

Razen limon lahko uporabljamo tudi kumare. Sveže kumare narežimo na tanke liste in jih kot obliže položimo na pegasta mesta, kjer jih pustimo ležati 10 do 30 minut. To delajte enkrat na dan in ne pozabite po vsaki oblogi obraza temeljito umiti z mlačno vodo.

Ne pozabite tudi, da je treba pred vsakim polaganjem obližev na obraz kožo prej temeljito namazati in zmazirati z masno kremo. Če se vam zdi, da je koža potem, ko ste že sneli oblogo, preveč napeta in vleče, si dajte nekaj obkladkov mlačne vode, v kateri ste raztopili boraks, obraz pa namazite s cinkovim mazilom, ki ga je treba po 10 minutah izmiti.

O VAŽNOSTI VITAMINOV C IN A

Večinoma vsak človek se spomladi čuti utrujen in ne ve pravi vzrok tega stanja. To pa ni znak kakšne bolezni, temveč je največkrat kriva prehrana, ki nam daje v zadostni meri potrebnih vitaminov. V zgodnjih pomladnih mesecih že močno primanjkuje zelenjave — domače šrambe smo že izpraznili, trg pa tudi še nima dovolj sveže zelenjave. Moramo pač sami skrbeti, da si najosnovnejša vitamina, to je A in C namestimo v prehrani.

Začnimo pri najbolj znanem vitamini C, ki nas varuje skorbuta. Če našemu organizmu primanjkuje vitamina C, se odpornost za nalezljive bolezni manjša spomladanska utrujenost pa se poveča. Zelo veliko vitamina C vsebuje peteršilj, zelena solata, sočivje, sadje, krompir in predvsem vse južno sadje. Malokdo pa ve, da na primer šipek vsebuje desetkrat toliko vitamina C kot pomaranče ali limone. Skodelica šipkovega čaja za zajtrk ali večerjo zadostuje dnevnim potrebam po vitamini C. Poleg zdravilnosti ima šipkov čaj še to lastnost, da je izredno okusen in da skoro ne potrebuje dodatkov. Zrele jagode šipka naberemo v pozni jeseni in jih posušimo v senci. Za dve skodelici čaja zadostuje 5 do 8 posušenih jagod, ki jih prerežemo in damo kuhati v hladno vodo. Čaj naj vre toliko časa, da dobi lepo rdečo barvo. Če imate pri roki lupino pomaranče ali limone, jo lahko tudi pridenete vročemu čaju, da bo okus še prijetnejši.

Vitamin A nas varuje pred kurjo slepoto. Če ta vitamin popolnoma izostane v naši prehrani, obstoji nevarnost, da se zamegli roženica in človek lahko sčasoma oslepi. Zato uživajmo tudi čim več jedi, ki vsebujejo vitamin A. Najdemo ga v morskih ribah, jetrih, maslu in rumenjaku.

ATLETSKO DRUŠTVO KLADIVAR — CELJE
vabi na tradicionalni ples
»VALČKOV VEČER«
Narodni dom, 5. 3. 1955, ob 20,30 — Plesni orkester Radia - Ljubljana
pod vodstvom Bojana Adamiča
Umetniški program opernih solistov — Bogal srečolov, v baru ansambel
CIN — BUM
Vabila se razpošiljajo te dni — Reklamacije vabil pismeno na naslov
AD Kladivar Celje

Na pustni torek ob 20 v Narodnem domu tradicionalna maškarada

„Pri belem konjičku“ na odru štorske Svobode

Med amaterji je močno v navadi sklicevanje na t. i. relativna merila, s katerimi bi se morale za razliko od profesionalnih, se pravi študiranih umetnikov, meriti njihove stvaritve. Opravičenost tega načela sicer ne zanikujem, vendar smatram, da z »relativnimi merili« ne gre meriti vseh tako številnih elementov, ki sestavljajo gledališko umetnost. Največkrat se namreč pod »relativnimi merili« razume »gledanje skozi prste« (tudi tam, kjer to ni potrebno), kar daje priložnost za nadaljnje samozadovoljstvo, brez večjih, vidnejših idejno-umetniških teženj. A, na kar hočem od tej priložnosti opozoriti, je to, da nudi tak odnos tudi hvalno oporo za docela odklonilno, nepravilno in enostransko stališče do amaterskega izživljanja. Le-tega pa ne gre že v naprej obsojati na primitivizem in vsem tolikim in tolikim tisočim amaterjem v gledališki in glasbeni umetnosti odzemanje vero v vrednost njihove vzgojne vloge i do sebe i do kolektiva, v katerem dela i do okolja, v katerem živi. Tako predvidevanje črne bodočnosti za vse amatersko, ali točneje — za vsa ljudskoprosvetno dejavnost, je prav tako nekritično, kakor sanje, da bodo že jutri preplavili našo domovino v posebnih šolah izsolani gledališčniki, pevci, muzikanti in pisatelji, ki bodo edini sposobni in poklicani pripeljati naše ljudstvo do vrha kulturne in umetnostne lestvice.

Toda, da se ne oddaljim od naloge. Poročati mi je o uprizoritvi veseligrske »Pri belem konjičku« na odru štorske »Svobode«, ki jo je igrala v nedeljo, 13. t. m. v svoji lepi (ne najlepši v širnem celjskem zaledju, toda brez »konkurence v samem Celju), polno zasedeni dvorani.

Ce drži (in to drži), da je pod delavskimi odri razumeti odre z repertoarjem s sodobno, duhu časa odgovarjajočo dramsko literaturo, tudi kadar gre

zgodj za razvedrilo, ki je tudi — kje prej, ko v industrijskem središču — družbena potreba, potem si štorska »Svoboda« te uprizoritve »poljubljanskega« libreta stare avstrijske operete, čigar avtorja bi danes že težko bilo ugotoviti, ne more vsteti v aktivne postavke svojega delavsko-prosvetnega poslanstva. »Mislim, da bi morala predvsem delavska prosvetna društva iti naprej, odpirati ljudem obzorja, jih navajati na nove, socialistične odnose, jih vzgajati za jutri, ne pa nekako idealizirati preteklost« (Edvard Kardelj). In »Pri belem konjičku« gre za idealiziranje preteklosti. Toliko o izbiri dela. A, kar se tiče igre, je treba priznati

na splošno naravno podajanje, v poetičnih primerih (gostilničarka Metka, Oroslav Bucek, profesor Koprivec, njegova hčerka, mladi Jerina) celo prav dobro igro, seveda brez upoštevanja, da je bilo znanje vlog, predvsem pa pravorečja, pomanjkljivo. Pogovornega jezika, ki se na odru sicer lahko uporablja, če to dopušča posebna situacija dejanja in vloge oseb — in »Pri belem konjičku« lahko tak odstop od knjižne izreke dopustimo — pa vendar ga (pogovornega jezika) ne gre zamenjavati oziroma istovetiti s predomačo govorico. Za zadevnimi navodili bi bilo treba bodisi režiserju, bodisi igralcem pogledati v Slovenski pravopis. G. G.

Likovni isras otroka

(Ob zaključku razstave otroških risb v Celju)

Mnenje, da je risba eden izmed vzgojnih elementov dokazuje, da se je pričela porajati popolnejša zameisel o kulturi duha. Ustvarjalna dejavnost ni postranska disciplina; često zavzema osrednje mesto in igra zelo važno vlogo v razvoju otroka. Da se otrok trudi, da bi prikazal osebo, hišo, drevje in živali, ki ga obdajajo, je splošno znano dejstvo. To prikazovanje predmetov, ki jih otrok zapaža, je obenem koristna vaja za dojemanje, navaja ga k govorjenju, opazovanju, razmišljanju, sili ga k vpraševanju, računanju in eksperimentiranju. Dejansko je ena sama osnovna pobuda, ki skozi razvoj otroškega slikanja menja svojo vsebino. Ta osnovna pobuda je otrokova težnja za dejavnim spoznanjem okolice in njegovim ustvarjalnim oblikovanjem. Na ta način je umetnostna vzgoja koristna zato, ker pospešuje razvoj celotne osebnosti, ki povezuje razumsko in čustve-

no dejavnost. To ravnotežje in spajanje v enoten ustvarjalni proces, je ena najbolj dragocenih človeških lastnosti. Vprašanje umetnostne vzgoje pri otroku nikakor ni mogoče tretirati izolirano od ostalega dogajanja okoli njega. Otroci namreč ne ločijo radosti ustvarjanja od radosti gledanja, smejanja, občudovanja, govorenja, petja in gibanja. Vse te radosti združujejo otroci v eno samo celoto, ki se ji pravi živeti.

Iz nespretnih otroških rok se porajajo osupljivi tvorci, pravi sanjski prividi, prikazni, odkriva se cel svet humorja, nerealen in izmišljen, toda v bistvu krepko zraščeno s primitivnim gledanjem. Vse ta svet je izrazit: te črte, barve in te oblike so razumljive in jasne, nam je potrebna samo orientacija v mladem otroškem svetu in če hočemo spoznati to vrednost moramo priznati, da te smešne nespretnosti in fantastične risarije mnogo odkrivajo v otroku, o tem kar ga obdaja, o njegovih sposobnostih in so večinoma bolj življenjske kot mnoga tehnično popolna dela. Vse vzgojni sistem mora torej v prvi vrsti stremeti za tem, da kolikor mogoče obvaruje na prirodno opazovanje in dojemanje otroka in da se zares poslužuje metod, ki ga oblikujejo.

Otrokova risba nam kot manifestacija njegove dejavnosti omogoča prodreti v otroško psiho in ugotoviti v čem se razlikuje od nje. Ko bo otrok videl, da cenimo njegovo tvorno izražanje, tako besedno kot oblikovalno, bo ne samo zaupal v svojo lastno moč, temveč bo spoštoval tudi sposobnosti drugih, ker bo znal ceniti našo in lastno izvornost. Vsa ta aktivnost, razvita svobodno z vsemi individualnimi in kolektivnimi potezami, nima toliko za cilj odkrivati talente in bodoče genije, ampak je njen namen, da se otrok zave sebe, vzgojitelj pa silne raznolikosti otroškega sveta. C. C.

Naša družina in mladina

Še enkrat: MLADI IN STARI . . .

Dve napaki sta, ki molita bralce v sestavku »Stari in mladi« v 5. številki Celjskega tednika. Prva je v napačnem pojmovanju dednosti, druga pa v vzgojno nepravilnem poudarjanju pubertete. Ostale misli so v sestavku pestro nanizane, vsaka je zase resnična in vredna, čeravno se smotrna vglobitev v bislvo nanizanih vprašanj piscu ni posrečila.

Tole trdi pisec tega članka o dednosti: »Oče je grob, se stalno prepara z materjo in jo celo tudi lepe. Če otroci dolgo časa živijo v takem strupenem družinskem vzdušju, se tudi sami podzavesno nasesajo očelove arogance in surovosti in to je listo, kar pravimo, da otrok podeduje.«

Ko se je otrok že rodil, ne more od staršev ničesar več podedovati v smislu zarodkov. Vse podedovane zarodke prinese otrok s seboj na svet z rojstvom, a od pogojev njegove okolice v različnih dobah življenja je odvisno, kateri od zarodkov se bodo razvili v določene sposobnosti in lastnosti. Otrokov razvoj je v glavnem odvisen od kakovosti zarodkov (predispozicij) in vplivov okolja, v katerem tvori vzgoja vse smotrne, načrtno ukrepe, ki so najučinkovilejši in za otrokov razvoj odločilnega pomena. Z dobro, premišljeno vzgojo lahko preprečimo razvoj neugodnih zarodkov (alkoholizem) in razvijamo pozitivne zarodke. Dedne lastnosti se prenašajo od prednika na potomca s kalilno plazmo. Če se po krivdi kake bolezni ali strupa (alkohol) kalilna plazma zastrupi, se spremeni zarodek v slabše. Otroci počeli od staršev v pijanem stanju so se razvili iz zastrupljene, slabše plazme, kar ima za posledico manjšo nadarjenost in pomanjkljivo duševno razvitost.

Ako otrok nekega zarodka nima, tudi vse vplivanje od zunaj nič ne pomaga za razvoj potrebne sposobnosti (otrok, ki je povsem brez poslušaja, se ne nauči peti). Ako za razvoj nekega zarodka v sposobnost manjkajo potrebni razvojni dražljaji, se možna sposobnost ne more razviti, ali pa ostane na zelo nizki razvojni stopnji.

Dednost je najtežje ugotavljati pri človeku, saj težko ločimo to, kar je otrok od staršev povzel zaradi skupnega življenja z njimi od lega- kar izvira iz podedovanih zarodkov. Kljub temu radi iščemo in ugotavljamo sličnost v rasti, barvi las, oči, v fizionomiji, hoji, veselju do dela, študiju, čitvu in drugod s stariji starši, s starši, strici in tetami. Vzgojna vrednost lega je očitna, saj tako najlaže tudi ugotavljamo vlogo naših podedovanih pomanjkljivosti, da se lahko v večji meri kof predniki varujemo njihovega uveljavljanja v našem življenju. Mlada Olga takole razglablja o svojih dednih značilnostih: »Ker so starši zdravi, smo tudi mi otroci zdravi, le drugi brat na levo uho bolj malo sliši, kar je podedoval po afu. Po mami sem podedovala veselje do ročnega dela. Vedno mi pravijo, da sem po slari mami podedovala sitnost, ker se prav za vsako stvar razburim kakor ona. Drugih posebnosti pa nimam.« V dednosti je najgloblja vez med stariji in mladimi, saj so z določenimi zarodki stari vedno nevidno prislojni v mladem rodu.

Se misel o puberteti, o kateri pravi nepodpisani avtor članka naslednje: »Res je nekaj kriva puberteta, toda prav toliko vzgoja, ki je tudi mojster.« Puberteta je razvojna doba doraščajočega človeka, v kateri otrok dozori v mladeniča ali mladenko. Res je, da je fant v tej prehodni dobi nekoliko bolj neroden, nezajden, počasen, da mojštru s temi lastnostmi ne more ugajati, vendar pa je treba mladega človeka v tem umevali, umevajoče k njemu pristopati in tako dosežati tudi v teh letih lepo vedenje, doslojno do staršev in mojstrov, spoštovanje do sebe in ostale pozitivne odnose. Mnogi starši to dosežajo, ker ne dolže pubertete nikake krivde, ampak se trudijo za čim-boljšo vzgojo, ki je vedno v večjem skladu s socialističnim humanizmom (spoštovanje mladostnikove osebnosti) in z vzgojo zavestnih graditeljev naše družbe. Siv.

Desetletnica naše kinematografije

V začetku tega leta bo naša kinematografija proslavljala značajan jubilej. Nikla v borbi naših narodov proti fašističnim okupatorjem in domačim izdajalcem, se je po vojni skušala skoncentrirati, kar ji je kar lepo uspelo, saj nam je v prvih desetih letih pripravila in pokazala lepo število umetniških, dokumentarnih, poučnih in ertanih filmov, ki tehnično, da ne govorimo vsebinsko, ne zaostajajo za svetovno-znamitimi proizvodi. Poleg teh pa je naše ljudstvo seznanjala z našo družbeno ureditvijo s »Filmskimi novostmi«, »Obzornikom«, »Filmskimi pregledi in žurnali« itd.

Za proslavo 10-letnice je v Beogradu formiran poseben odbor, ki bo skrbel, da bo prikazano vse tisto, kar je ustvarjeno do sedaj in kako je ustvarjano. Proslava mora jasno pokazati važnost in značaj tega desetletnega ustvarjanja in kako naj bi ta datum ostal simbol v splošnem razvoju naše kinematografije. Razen tega so tudi v vseh centrih posameznih republik formirani odbori, ki bodo koordinirali svoje delo z Glavnim odborom in organizirali svoje proslave po republikah in prikazali tudi svoj del v ustvarjanju kinematografije.

Datum teh proslav še sicer ni določen, vendar pa bodo proslave v prvih mesecih tega leta. Zvezni odbor za proslavo bo organiziral izložbo o naši kinematografiji, ki se bodo prenašale iz republike v republiko ter jih obogatile z zanimivostim iz arhivov posameznih republik. V okviru proslave bodo po vseh večjih mestih države »Tedni naše kinematografije«. V teh »tednih« bodo prikazani naši umetniški in dokumentarni filmi, prav tako pa tudi premiere domačih filmov, ki jih ustvarjajo posamezne republike in ki bodo do tedaj že dovršeni. Poleg tega pa bodo organizirana številna predavanja še iz raznih drugih področij kinematografije. Za ljubitelje filma bo zlasti zanimiv »Teden naših filmov«, ker bodo gledalci imeli priliko gledati in ocenjevati (saj bo prikazan vsak dan drugi film) vse napore in napredek, ki ga je naša kinematografija dosegla v pičlih desetih letih. Organiziran bo poseben žirij, ki bo ocenjeval izmed 7 prikazanih filmov najboljše dela posameznih republik. Ta nagrada bo postala stalna letna nagrada Združenja filmskih proizvajalcev Jugoslavije. Izmed navedenih 7 filmov bomo v »Tednu kinematografije« gledali filme »Ešalon dr. M.«, »Dva kmeta« in »Dve jagodi grozdja«, ki jih končuje filmsko podjetje »Ufuf«, »Krvava pot« koprodukcije Avale-filma in norveškega filmskega podjetja, »Milijoni na otoku« in »Deklica in hrast« Jadran-filma in »Krvava reka«, ki ga končuje Triglav-film.

Nadalje bomo v naših kinematografijah letos gledali še filme naših produkcij, in sicer »Hanka« Bosna-film 1953, »Jubilej gosp. Klača« Jadran-film 1955, »Na valovih Mure« Triglav-film 1954, »Ona dva« Ufuf 1954 in »Volčja noč« Vardar-film 1954.

Za prvo polletje 1955 pa bodo naši kinoobiskovalci gledali še naslednje inozemske filme, ki jih ima naše Kinopodjetje že naročene, in sicer: »Vesna-film« iz Ljubljane: »Alica v čudežni deželi«, Disneyeva risanka v barvah; »Tujec na begu«, ameriška socialna drama; »Vedno tvoja«, ameriška

socialna drama; »Beli jelen«, finska ljubezna drama; »Maggi«, angl. komedija; »Zenska karavana«, amer. zgodovinski vestern; »Meč in roža«, amer. avanturistično-zgodovinski film v barvah; »Zaigramo in zapojmo«, amer. človek; »Zeleni šal«, angl. kriminalno-socialna drama; »Tri ljubezni«, amer. omnibus film v barvah; »Vidim mračnega tujca«, angl. film; »Privatna tajnica«, nemška družvena komedija; »Gola ostroga«, amer. vestern v barvah; »Mladí zaljubljenca«, amer. sodobna ljub. drama; »Sumljiva oseba«, jugosl. film po Nušiču; »Otroci Evrope«, švicarska soc. drama; »Trentov poslednji slučaj«, amer. kriminalka.

»Morava-film« Beograd: »Banditi Korzike«, amer. avant. film v barvah; »Afera Mauricius«, franc. soc. drama; »Lahko je ljubiti«, amer. barvni film z Esther Williams; »Tri komedijanta«, franc. film po romanu Umberta Notarija; »Zeleni šal«, angl. kriminalno-socialna drama; »Tri ljubezni«, amer. omnibus film v barvah; »Vidim mračnega tujca«, angl. film; »Privatna tajnica«, nemška družvena komedija; »Gola ostroga«, amer. vestern v barvah; »Mladí zaljubljenca«, amer. sodobna ljub. drama; »Sumljiva oseba«, jugosl. film po Nušiču; »Otroci Evrope«, švicarska soc. drama; »Trentov poslednji slučaj«, amer. kriminalka.

»Kinema-film« Sarajevo: »Poročni venec«, finska družv. drama; »Usoda neke ljubezni«, amer. ljub. drama; »Razbojnik«, brazilski avantur. film; »Prva dama Amerike«, amer. avantur. film; »Zadovoljstvo Pariza«, franc. revijski film v barvah; »Oven s petimi nogami«, franc. komedija s Fernandelom, ki to pot igra kar 5 vlog; »Sadko«, ruski pravljicični film v barvah; »Spet sva tu«, danski s Pat in Patašonom; »Moulen Rouge«, franc. film po znanem romanu, ki izhaja v Slov. Poročevalcu; »Trpljenje«, franc. soc. drama; »Ugrabljive«, franc. film in »Krenkblj«, franc. film.

»Makedonija-film« iz Skopja: »Gospod Ripua«, franc. film; »S hudičem so trije«, amer. film; »Protivlionska obramba«, amer. film s Stanliom in Oliom; »Pregnanci iz Poker Fleta«, ameriška avant.-soc. drama; »Najboljši od slabih«, amer. vestern v barvah; »Zemlja smehljaja«, nemški film; »Skaramuš«, amer. vestern v barvah; »Nehalvalno srce«, italijanska ljubezna drama; »Prijeteljice noči«, franc. soc. drama in »Alarm na jugu«, franc. špijonski film.

»Lovčen-film« iz Hercegnovi: »Baraka 17«, amer. film iz nemškega ujetništva; »Othelo«, marokanski film po Shakespearu; »Pregnanje do smrti«, angl. kriminalna drama.

»Croatia-film« Zagreb: »Beneški lopov«, ameriški film.

Izposojevalnice filmov pa imajo še več drugih filmov, katere bo naše podjetje naročilo v drugem polletju 1955 in o njih seznanilo naše kinoobiskovalce. M. G.

Od DR. FRANCETA KOTNIKA se je poslovila vsa Koroška

Preleki četrtlet je Slovenska Koroška zemlja sprejela vase svojega zaslužnega sina, znanstvenika, narodnjaka dr. Franceta Kotnika. Kotnikovo domačijo in vso Ravensko dolino je objela globoka žalost, kajli Korošci zelo globoko cenijo svoje junake in duhovne velikane, ker se na njih opira vsa njihova borba za narodnostno osvoboditev in napredek. Malokateri predeli slovenske domovine znajo tako ceniti ustvarjalno moč in zasluge svojih sinov in hčera, kot ravno tu na Koroškem, kjer Slovenci že lisočlelje bijejo boj za združitev in samostojnost vse slovenske Karantanije.

Streljaj od Kotnikove domačije so Korošci postavili spomenik hvalečnosti junaškemu Malgaju, borcu za osvoboditev vse koroške v prvi svetovni vojni, ki je nedaleč od tam padel junaške smrti. Zdaj spel ta zemlja terja nov spomenik, spomenik človeku, ki je svojo ljubezen do koroške zemlje razširil čez vso Slovenijo, ki je naši slovenski kulturi in znanosti posvetil vse življenje.

Pogreba za pokojnim dr. Kotnikom se je udeležilo veliko število ljudi iz jugoslovanske Koroške, Celja, Maribora, Pluja, Ljubljane in tudi z one strani meje so prihleteli na zadnjo pot svojega prijatelja, dobrotnika in buditelja.

Sprevod se je pomikal od Kotnikovine do ravenskega pokopališča v senci in delovnemu ultrpu ravenske železarne. Dolga vrsta govornikov se je ob odprtem grobu poslavljala od zaslužnega moža. Njegovi celovski sošolci, koroški borci, kolegi z akademije, številni kulturni in prosvetni delavci, zamajski Korošci, vsi so vedeli povedali o pokojniku nešteto dobrih lastnosti, veliko zaslug in njegovih življenjskih uspehov. V imenu Celja, celjske etnografske skupine, Kluba celjskih kultur-

CELJSKI „DIVJAKI“

Celje oziroma najrazličnejši odbori društva v našem meslu se poleg ljudske občine zelo trudijo izboljšati izgled našega mesta. Zunanji videz Celja je postal prijaznejši, gostoljubnejši in prijetnejši. Toda dogajajo se stvari, ki mečejo senco na vse meščane s svojim barbarškim in škodljivim početjem. Zgodi se, da vinjena družba ponoči neusmiljeno lomi mlada lepotačna drevesa, da razbija in kvari razne javne

naprave, zadnji čas pa so se ločili tudi že modernih in okusnih prometnih znakov. Lani je mesto na križiščih postavilo svetlobne kažipote, a danes so nekateri od teh že razbili. Pred nekaj

»Junaki« so izdrli klop v mestnem parku.

dnevi so taki divjaki v celjskem parku izruvali iz tal globoko vsidrane betonske klopi. S travo posejane ploskve po mestu so že čisto pohojene, ker pešci nimajo liste osnovne kulture, da bi hodili po pločnikih in razumeli, da vsaka zelena ploščad v mestu ni samo v okras temveč tudi vedri v mestu živčnega človeka.

Naše mnenje je, da so kazni za storilce takih dejanj odločno prenizke. Slišati je celo izjave, češ, kaj je teh 500 din kazni, ki jim jih je določil sodnik za prekrške, špas je pa le bil. Sodnik za prekrške bi moral te storilce tako občutno kaznovati in njihova imena objaviti v časopisju, da jim zlepa ne bi prišlo več na misel kazati svojo moč pri ruvanju klopi in junačiti pri lomljenju lepotačnega drevja. Tudi organi javne varnosti bi morali bolj rigorozno zasledovati storilce. Ista dolžnost nalaga skrb za izgled našega mesta tudi vsem ostalim meščanom, ki ljubijo svoj kraj in želijo, da bi bilo njihovo mesto lepo in privlačno.

nih delavcev in celjskih koroških borcev se je od dr. Franceta Kotnika poslovil pisatelj Fran Roš.

Od pokojnika so vzeli slovo tudi ravenski delovni ljudje in godba ravenske železarne je igrala žalne koračnice. Veličasten pogreb zaslužnega znanstvenika dokazuje, da bo spomin na dr. Franceta Kotnika ostal pri Slovencih vedno živ, posebno pa še med njegovimi koroškimi rojaki.

Celjski barbari se vadijo v metanju kamena na celjskih kažiputih.

OPOMIN

VSEM DAVČNIM DOLŽNIKOM NA PODROČJU CELJA

Opominjamo vse davčne dolžnike, da poravnajo davčne dolgove iz preteklega leta 1954 in zapadlo akontacijo I. četrtletja, ki zapade dne 15. februarja 1955. V smislu določil 8. in 9. člena uredbe o prislilni izterjavi davkov Ur. l. FLRJ štev. 33/53. Objava velja kot splošen opomin.

V kolikor ne bodo davčni dolgovni v roku poravnani, jih bomo prisilno izterjali na podlagi določil te uredbe. Pozivamo vse davčne dolžnike, da pravočasno poravnajo svoje davčne obveznosti.

UPRAVA ZA DOHODKE
Ljudskega odbora mestne občine
Celje

POVERJENIKI POREČNE DRUŽBE, JAVITE NAM STANJE ČLANSTVA NA DAN 20. FEBRUARJA IN POHITITE Z VPISOVANJEM ČLANOV!

PREŠERNOVA DRUŽBA

Ja Celja ...

... in zaledja

ŽRTEV PLANIN

Stanko Kokošinek, odbornik PD Celje, bivši načelnik AO Celje in član GRS se je dne 13. II. 1955 smrtno ponorečil. Na vrhu Zvižgovca pod Moličko pečjo, preden pot zavije v steno, mu je nenadoma postalo slabo, izgubil je ravnotežje in zdrsnil po naklonini 60° preko črne stene, nato pa v grapo pod Velikim vrhom 400 m niže. Obležal je v višini Medvedje glave, vrh Jeruzal, torej nekako na polovici pola od Moličke pečje v Robanov kot. Debeljak Cic, s katerim sta to nedeljo po isti poti

zjutraj prispela na Korošico, je preko treh pragov prišel do nje in ugotovil smrt. Vrnil se je v dolino sam in obveslil celjske reševalce, ki so isti večer ob 22 prišli do Robana, zjutraj ob pol devetih pa so začeli z reševanjem. (Dušan Gradišnik, Ciril Debeljak, Ivan Reja, Rudi Šloser dr. Jože Četina in Tine Orel).

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

	socialistični sektor	privatni sektor
krompir	16-18	17-18
čebula	40-50	60-70
sveže zelje	30	40
kislo zelje	50-54	50
kisla repa	—	30
ohrovt	20-35	30
fižol (nizki)	—	50-60
fižol (visoki)	76-80	70-80
solata	56-60	70
špinata	50-80	150-200
cvelača	40-48	—
korenček	25-56	30-50
močvilce	90-110	150-200
radič	100	150-200
pečurice	55-75	40-80
pesa	35-40	30-40
česen	100-130	120-160
jabolka	44-55	50-60
maslenke (navadne)	125	100
suhe slive	130	110
suhe smokve	150-200	—
orchi (celi)	165	130-160
or. jedrca	500	—
limone (interv. cena)	180	—
pomaranče int. cena	190	—
mleko	30	30-32
surovo maslo	—	400-450
smešana	—	160
skuta	—	120
jajca	komad	11-16
perutnina	komad	300-450
vino	liter	120

DRUŽABNI SESTANEK BIVŠIH IZGNANCEV V CELJU

Letos poteka 10 let, odkar smo se bivši izgnanci vrnili iz Srbije in Hrvatske nazaj na svoje domove. Ob 10-letnici izgnanstva smo se dne 12. maja 1951 zbrali v številu preko 500 na družabni sestanek v Celju in smo takrat tudi izrekli željo, da se kmalu zopet sestanejo.

Desetletnica povratka je priložnost, da se zopet snidemo in v prijateljski družbi obudimo spomine na težke čase našega izgnanstva. To snidenje bo v maju 1955 v Celju.

Da bi mogli doznati število udeležencev in s tem določiti obseg naše prireditve ter da si pravočasno zagotovimo prostore za našo prireditve, je potrebno, da se vsi, ki žele priti na ta sestanek, prijavijo do 15. marca 1955 na naslov sklicatelja sestanka: dr. Mejak Ervin, Celje, Kocenova 2.

Dan in program sestanka bo pravočasno objavljen, seveda, če bo dovolj zanimanja zanj. Sestanka se lahko udeležijo tudi tisti, ki so se morali preseliti v takratno Ljubljansko pokrajino.

TRADICIONALNA MAŠKARADA NA PUSTNI TOREK

Kakor vsako leto prireja tudi letos Olepševalno in turistično društvo svojo tradicionalno 28. maskarado. Celjani so znani po svojih originalnih zamislih in šegavosti, ki so jo dosedaj duhovito pokazali na vseh dosedanjih maskaradah. Pa tudi okoličani, predvsem Zalcjani so nas dosedaj že nečesto presenečili in razveselili. Kar spominimo se lanskoletnega roba, havajk, turškega paše in njegovega harema ter nadse originalne skupine Celeia in še številnih drugih preplepih mask, pa bomo morali priznati, da je maskarada Olepševalnega in turističnega društva prireditve, ki jo je veselitev pogledali in ki čuva našo staro šego — kurenlovanje.

Sodeč po dosedanjih predpripravih bomo letos videli še več in še originalnejše maske kakor lani. Prireditveni

OLEPŠEVALNO IN TURISTIČNO DRUŠTVO CELJE

Pustni torek ob 20. uri Nar. dom Predprodaja vsopnic v soboto, ponedeljek in torek od 9—11. ure dopoldne v pisarni Olepševalnega in turističnega društva, Tišov trg, vhod nasproti postaje, pri-ličije levo.

Konkurenca mask, izvolitev naj-originalnejših mask, bogate nagrade, bar, dva plesna orkestrat

odbor ima polne roke dela, da pripravi vse potrebno, da bo prireditve, kakor vsako leto tudi letos vzorno in brezhibno potekala. Maske bodo tekmovale v običajni konkurenci poleg tega pa bo posebna komisija še posebej ocenila najoriginalnejše maske. Tako za konkurenco mask, kakor za najoriginalnejše maske so pripravili prireditelji bogate nagrade, med drugimi tudi prelep ženski nakit, hranilno knjižico s 5.000 dinarji, svilo za obleko, moške srajce, svilen odev in še vrsto drugih praktičnih in dragocinskih daril. Darila bodo izložena v novih izložbah trg. podjetja Volna.

Za veselo razpoloženje bosta skrbela veliki celjski plesni orkester (17 moži) pod vodstvom Norberta Druškoviča in popularni ansambel Cim-bum pod vodstvom Iva Umeka.

Prepričani smo, da bo tudi letošnja maskarada Olepševalnega in turističnega društva ena najlepših družabnih prireditvev v letošnji sezoni.

KOMU SLUŽI TAKA TRGOVINA?

Da bi ponovno upostavilo pred letom opuščeno trgovino z mesom, klanimi teleči ter prašiči, je Trgovsko podjetje OZZ Celje pričelo odkupovati po višjih cenah kot so jih nudila celjska podjetja.

Po reorganizaciji podjetja Klavnica Celje sta si novoustanovljeni podjetji Planina in Mesnine utrdili prevzem živih ali klanih teleč in prašičev ter delno tudi goveje živine na območju celjskega okraja pri kmetijskih zadrugah. Da si pridobi te zadruge, katere naj odpovedo dobavo blaga celjskim podjetjem, je Trgovsko podjetje OZZ dvignilo odkupno ceno. Razumljivo je, da morala tudi podjetja, ki sta prejemale blago od zadrug, plačati višjo ceno, če želita blago dobiti.

Zaradi takega nesmiselnega povziranja cen živini je nujno, da se dvigne tudi cena mesu, kar bo občutil predvsem potrošnik ob ponovnem zvišanju cen na našem trgu.

Taki primeri neupravičenega navziranja cen nam dokazujejo, da so doslikral trgovska podjetja vzrok podražive, ne pa vedno pomanjkanje blaga.

G. T.

IZ ŠTOR

Danes slavi v Štorah lep življenjski jubilej šef zdravstvenega doma, krajevni zdravnik dr. Jože Ludvik. Rodil se je 18. 2. 1895 v Mozirju, pozneje se je oče, mizar, preselil z desetimi otroki v Braslovce. Iz Braslovce se je Jože vozil v celjsko gimnazijo; ko je uspešno maturiral, so ga pa že vtaknili v vo-

jaško suknjo. Po razsulu Avstrije se je Jože odzval klicu domovine in se boril na Koroškem za osvoboditev tega predela naše domovine. Diplomiral je leta 1926 in je bil pozneje 17 let zobozdravnik na Jesenicah. Delal je tudi za Delavsko zbornico.

Kot zaveden Slovenec je okusil »gostoljubne« metode okupatorja v begunjskih zaporih in se komaj rešil. Pomagal je partizanom, dokler sam ni stopil v partizanske vrste. Ko so ga ujeli Nemci, so ga vtaknili v »Stari pisker« v Celju, kjer je obhajal »zlati« jubilej življenja. Pozneje so ga prepeljali v mariborsko kaznilnico, ob bombardiranju tega zadrževalca pa se je zmuznil domov in ves izčrpan dočakal svobode.

Poletj 1945 se je preselil v Štore, kjer deluje kot zdravnik, šef zdravstvenega doma in član množičnih organizacij vsa povojna leta. Nekaj časa je bil predsednik KLO Štore, še danes je član občinskega ljudskega odbora in sveta za ljudsko zdravstvo, predavatelj na raznih tečajih, predvsem pa dober svetovalec in pomočnik vsem pomoči potrebnim. Trpljenje po zaporih, v partizanih, težke naloge organizatorja zdravstvenih služb v naglo se razvijajočem industrijskem centru, močnega činitelja v organiziranju organov ljudske oblasti, vse to ga je stalo velikih naporov, zato se mu zdravje rahlja iz leta v leto, dela je pa vedno več. Kdor vse to spremlja in ocenjuje objektivno, se mora čuditi, koliko lahko zdrži delaven človek, kot je dr. Ludvik. Zato mu gre vse priznanje. Vsi sodelavci in vsi, ki so že bili deležni njegove nege in pomoči, pa mu želijo, da bi še dolgo kljuboval težavni življenja in dočakal tudi še kako mirno urico v krogu svoje ljubljene družine. Prijatelji in znanci mu kličejo: Se na mnoga leta!

»Svoboda« je organizirala tudi letos predavanja za politično-ideološki dvig članstva. Na prvem sestanku, ki je sledil predavanju prof. Grobelnika iz Celja o materialističnem pojmovanju zgodovine, se je zbralo 45 poslušalcev iz Štor in Teharja. Dogovorili so se, da bodo predavanja dvakrat tedensko, in sicer v dveh skupinah, vsaka naj bi štela vsaj 25 poslušalcev. Predavala pa bosta prof. Grobelnik iz Celja in inž. Boris Nečemer iz Železarne Štore. S prvim predavanjem so bili poslušalci zelo zadovoljni, kar da slutiti, da bodo predavanja v obeh skupinah dobro obiskana.

V okviru Ljudske univerze v Štorah smo nedavno poslušali zelo uspešno predavanje prof. Pestotnikove o razvoju Londona. Predavanje je bilo izredno dobro obiskano. V tem tednu pa je predaval prof. Jakhel o temi: Ali je možno življenje na drugih planetih. Dober obisk pričča, da so se poslušalci ogreli za predavanja.

KZ Štore je organizirala gospodinjstvi tečaj v nižji gimnaziji v Štorah. Obiskuje ga 25 tečajnic, ki so navdušene za učenje in bodo verjetno vztrajale do konca. Sestajajo se dvakrat tedensko. Tak tečaj bi bilo treba organizirati še na Teharju, saj bi gotovo dobro uspel. Mladina v vaseh okoli Teharja si želi izobraževanja in kulturnega udejstvovanja, treba je le pravihni prijemov.

V SENTJURJU SO ZAKLJUČILI TEČAJ MOLZNIH KONTROLORJEV

Na kmetijski šoli v Sentjurju pri Celju so imeli v dnevi od 4. do 29. januarja poseben strokovni tečaj mlečni kontrolorji iz celjskega, šoštanjkega in krškega okraja. Navzočih je bilo okrog 34 tečajnikov. Obravnavali so predvsem kontrolo mleka pri rodovniški živini.

Da bi naši živinorejci v bodoče vedeli, kakšno živino se jim bolj splača gojiti, so na tem tečaju obravnavali tudi, kakšno in koliko hrane potrebuje živina, da dá določene količine mleka. Pamenet kmet si bo gotovo izbral po teh analizah tisto pasmo, ki bo ob enakovrstni in enako količinski hrani dala večje količine mleka.

IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

POMANJKANJE OBRITNIH DELAVNIC

Šmartno ob Paki ima sedaj nekaj nad 2000 prebivalcev. V občini pa je vsega komaj osem privatnih obrtnikov in ena čevljarstva delavnica. Poleg tega obrtniki nimajo nobenega pomočnika, še manj kakajega vajenca.

V občini bi nujno potrebovali vsaj še enega kolarja odnosno sodarja, sedlarja, krojača, posebno pa par šivilj. Res je, da je bila tudi šiviljska delavnica, vendar je morala ta v likvidacijo, ker ni bilo pravega vodstva. Priprizani smo, da bi vsaj dve šivilji tu lepo izhajali.

Pravilna je zamisel tukajšnjega šolskega vodstva, ki usmerja učence v poklice, ki so nam najbolj potrebni. Želijo bi bilo tudi, da bi domači obrtniki vzeli v uk več naših otrok, ki imajo veselje do teh poklicev. In teh je malo!

Občinski ljudski odbor je v pozni jeseni začel temeljito popravljati cesto, ki vodi od kolodvorja v vas. Ker je bila zima ugodna, se je delo nemoteno nadaljevalo in na veselje vseh tudi končalo.

Priznali moramo, da je sedaj cesta v redu in res zasluži svoje ime. Stroški za popravilo so znašali okoli pol milijona dinarjev. K stroškom so prispevala tudi tukajšnja podjetja, kar je hvalevredno.

Z DONAČKE GORE

V nedeljo se je mladina Donačke gore prvič sestala v tem letu v šoli. Udeležilo se je sestanka 35 mladink in mladincev. Sekretarka mladine je podala poročilo o dejavnosti organizacije in o težavah. Tovariši Mile Jovič iz Rogoške Slatine je podal politični pregled.

Po končanem sestanku se je mladina zbrala v sosednem razredu, kjer se je lepo poslovila od svoje odbornice Marije Polajžer, ki se je poročila. Mladina ji je izročila tudi darilo. —Don—

IZPOD BOHORJA

O delovanju gasilcev v Lesičnem Gasilsko društvo Pištanj-Lesično bo napolnilo v gasilski podčastniški tečaj dva člana, vaje pa ima vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu. V gasilski dom v Lesičnem so napeljali elektriko. S pridobivanjem novih podpornih članov in z gledališko igro bodo praznino v blagajni zmanjšali. Vse prebivalstvo je obdušno z gasilci, da bi jim tudi letos ne bilo treba gasiti požarov; lani je bil le en primer. Društvo nadaljuje s kroniko in črpa gradivo iz spominov, ki pri nekaterih že usihajo. Kronisti naj bi zato povsod pohiteli, da ne bomo prikrajšani za marsikateri dragoceni prispevek iz narodnoosvobodilne borbe. Gasilci so v času poplav s svojo motoriko sodelovali pri očiščevalnih delih v Celju in tam motoriko pokvarili.

Delo na obnovi

Na zadnjem sestanku na Pištanju je bila gneča, saj so prišli nanj skoraj vsi pogorelci. Večina oškodovancev nima lastnih gozdov, pa se bodo morali za les obrniti na gozdno upravo. Zato so bila posvetovanja z navzočim okrajnim zastopnikom za gozdarstvo inž. Knezom

prav živahna. V drugi polovici februarja se bo sestala širša komisija, ki bo sklepala, kdo bo dobil les, ki bo oprsken prispevka za obnovo gozdov.

O kreditih za obnovo je govoril tov. Ernest Zvar in ljudem razložil, kako bo z njimi. Tudi o davkih je govedal to in ono. Ko je govoril o prigodah v svetu, je končal z opisom naših notranjih priilik.

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

V času od 7. do 14. februarja 1955 je bilo rojenih 9 dečkov in 11 deklic.

Poročili so se:

Franc Zepin, poljedelec iz Vrača, občina Podčetrtek in Marija Zerjav, poljedelka iz Druškega rebra, občina Lesično; Franc Kodre, poljedelec iz Malih Braslovč in Marija Jojove, gospodinja iz Malih Braslovč; Franc Foršner, poljedelec iz Dobrovelj in Marija Vratnik, poljedelka iz Dobrovelj, občina Braslovce; Jože Gajser, kmetovalec iz Brega in Marija Polajžer, kmetovalka iz Tlak, oha iz občine Rogatec; Vincenc Lorber, kmetovalec iz Dobovca in Jozeta Križanec, gospodinja iz Dobovca, oha iz občine Rogatec; Franc Perko, kino-operator iz Ločice, občina Vransko in Stefanija Pristovnik, frizerka iz Sentjurja pri Celju; Anton Deželak, rudar iz Griž in Cecilija Obrez, poljedelka iz Vel. Grahovca, občina Breze; Anton Stojšek, kmetovalec iz Stojne, občina Breze; Hedvika Drolenik, kmetovalka iz Stojne, občina Breze; Kmetovalec iz Rogatec in Marija Kores, kmetovalka iz Rogatec; Janez Vojsk, tovarniški delavec iz Repnega, občina Dramlje in Ana Pubec iz Brezovja, občina Sentjur pri Celju; Karel Novak, posestnik iz Golobinjske občine Planina; pri Sevnici in Justina Kunst, poljedelka iz Zee, občina Kozje; Franc Gajser, delavec iz Kisovca pri Zatorju in Antonija Pesko, poljedelka iz Trate pri Grobelnem; Janez Sajko, elekromonter iz Velikih Rodev, občina Rogoška Slatina in Leopoldina Breznik, poljedelka iz Rogoške Slatine; Jurij Razboršek, kmetki sin iz Kobl, občina Loče pri Poljanah in Angela Cugmajster, kmetka hči iz Kobl; Janez Čurmajster, kmetki sin iz Kobl, občina Loče pri Poljanah in Pavla Kovačič, kmetka hči iz Selskog vrha; Jožef Ovirik, rudar iz St. Lovrenca pri Preboldu in Amalija Permozer, delavka iz Dolenje vasi; Ladislav Iluš, rudar iz St. Lovrenca pri Preboldu in Rozalija Debelak, tovarniška delavka iz Dolenje vasi; Rajmund Zmrzljak, kmet iz Marije Reke in Pavla Zakonček, iz Marije Reke; Konrad Korenčak, invalid in Težejza Cren, oha iz občine Dobrna; Justina Marjanjak, poljski delavec in Marija Grobelnik, poljska delavka, oha iz občine Dobrna; Franc Požin, poljedelec iz Povčena, občina Rimske Toplice in Bernarda Dremšak, kmetovalka iz Povčena; Anton Privošnik, trgovski poslovodja iz St. Lovrenca, občina Prebold in Silva Korošec, poljedelka iz Glinj, občina Braslovce; Marija Groško, poljedelec iz Orle vasi, občina Braslovce in Marija Matko, poljedelka iz Orle vasi, občina Braslovce.

Umrli so:

Terezija Turnšek, posestnica iz Rakovelj, občina Braslovce, star 72 let; Elizabeta Prislaz, upokojenka iz Parizelj, občina Braslovce, stara 65 let; Antonija Lomšek, gospodinja iz Podvrha, občina Braslovce, stara 85 let; Jakob Sibanc, prevzitar iz Pristove, občina Dobrna, star 74 let; Filip Šibila, prevzitar iz Magdalene pri Preboldu, star 78 let; Marija Kukovič, upokojenka iz Sel. vrha, stara 87 let; Jakob Lorger, prevzitar iz Grobelnega, star 92 let; Mihael Znidar, upokojenec iz Vrba, star 57 let; Ivan Maljaž, železniški uradnik iz Sentjurja pri Celju, star 88 let; Amalija Ferič, otrok iz Baj. prevzitar iz Fran. Likov, kmetovalec iz Stojne, občina Rogatec, star 74 let; Rozalija Rotovnik, prevzitarica iz Ljubnice, občina Vitanje, star 68 let; Alojz Sojč, posestnik iz Skomarja, občina Vitanje, star 47 let; Julijana Lesjak, gospodinja iz Strme, občina Rogatec, stara 76 let; Karel Dečman, upokojenec iz Braslovč, star 75 let; Karel Žižek, otrok iz Baj. občina Sempeter, star 89 let; Martin Divjak iz Dohbertice vasi, občina Sempeter, star 48 let; Marija Ribič iz Zg. Rog. občina Sempeter, stara 65 let; Ana Rezec, prevzitarica iz Lopace, občina Lesično, stara 84 let;

Iz sodne dvorane

35 letni kovaški pomočnik Poločnik Karel, zaposlen v Tovarni kovanega oročja v Zrečah, si je izbral še drug poklic, in sicer je krađel krave iz zaklenjenih hlevov, bavil pa se je tudi z nedovoljenim trgovanjem. V noči od 5. na 6. avgusta 1954 je v Lembergu pri Smarju pri lesah Kovi Ivani iz zaklenjenega hleva ukradel 34.000 dinarjev vredno kravo. Dne 6. avgusta 1954 je Antonu Smehu v Pečici pri Smarju ukradel kravo, vredno 60.000 dinarjev. Dne 8. 10. 1954 je Mikšji Ignacu iz Zbe-lovske gore pri Ločah ukradel 50.000 din vredno kravo, dne 12. 10. 1954 pa je v 7a. Gaberniku pri Podplatu Zorin Mariji odgnal 60.000 din vredno kravo. V najmanj devetih primerih pa je krave kupoval na scimih in drugod ter jih z dobičkom dalje prodajal ter s tem zakrivil kaznivno dejanje nedovoljenega trgovanja. Okrožno sodišče v Celju ga je zaradi teh tačin in nedovoljenega trgovanja obsodilo na 4 leta strogega zapor. Plačati mora tudi stroške kazenskega postopka v znesku 3672 din, Zorin Mariji pa mora plačati 55.000 din.

Strojni ključavničar Ušbanok Viljem-Vili je bil zaposlen pri podjetju Gradis v Grosupliem. V dne 14. in 19. novembra 1954 zvečer je avloprevozniku Filipu Zupanu na Vranskem vzel okoli 110.000 din golovine. Tatlavno je izvršil tako, da je na skrivnem meslu poiskal ključ Zupanovega stanovanja ter odklenil stanovanje, nato pa v spalni sobi poiskal še ključ predala psihe in z istim odprl predal, kjer je bil shranjen denar. Zaradi kaznivega dejanja velike tačvine je bil pri Okrožnem sodišču v Celju obsojen na 1 leto in 6 mesecev strogega zapor. Ušbanok je bil že od vojaškega sodišča v Novem Sadu obsojen zaradi tačvine na 10 mesecev strogega zapor.

Korošec Vinko, kovač iz Dola pri Frankolovem in poljedelec Fijavž Ignac iz Lipe sta dne 17. 10. 1954 ponoči na veselicu v gasilskem domu na Frankolovem prelepla Sreboti Antona in mu prizadejala lahke telesne poškodbe. Okrajno sodišče v Celju je obsodilo prvega dne 2 meseca drugega pa na 1 mesec in 15 dni zapor.

36 letni lesni manipulant Gosnik Ferdinand iz Drače vasi in 33 letni trgovski pomočnik Frim Cvelko iz Stranic sta 23. 10. 1954 na cesji pred slonovanjsko hišo v Dobriški vasi napadla Gošniak Ludvika, ga prelepla in mu prizadejala lahke telesne poškodbe. Prvi je bil obsojen na 1 mesec, drugi na 10 dni zapor.

14 letno Parašuh Milico iz Lok pri Mozirju je držalo slamorezničnega stroja udarilo po nogi in jo poškodovalo.

Poje Jože iz Mariborske ceste v Celju se je vozil s kolesom po Mariborski cesti. Med vožnjo ga je podrl tovorni avto, last KZ Loče. Pri padcu je Poje utrpel prelom možganov in dobil tudi po glavi težje poškodbe. Kako je prišlo do nesreče, bo dognala preiskava.

Upokojenec Gerzina Jože iz Zibike je padel in si pri padcu nalomil rebra.

V Trnavi pri Gomilskem je zgorel tamnošnjevm kmetu kozolec. Pri gašenju kozolca je padel gasilec Lohan Ivan iz Prebolda 4 metre globoko. Pri padcu je utrpel pretes možgan in si poškodoval tudi rebra.

Pri padcu si je poškodovala nogo Vede Neža iz Sentruperta pri Gomilskem.

Ferme Jože iz Ogorevca pri Sentjurju je vlival bencin v vžigalnik. Bencin se je vnel in Ferme je pri tem utrpel opekline.

PROMETNE NESREČE

V zadnji številki našega lista smo pisali o prometni nesreči, dne 4. 2. 1955 v Radečah, pri kateri naj bi pobežnil voznik 10-tonskega avtomobila. Komisija, ki je imela nalogo ugotoviti vzroke nesreče, je ugotovila, da ni voznik tovrnega avtomobila S-7627 pobežnil po nesreči, temveč je nadaljeval vožnjo, ne da bi opazil, da se je drugi avtomobil prevrnil. Nesrečo v Radečah je v glavnem zakrivil neprevidni voznik lažjega tovornega avtomobila, ki je vozil proti Radečam, ne da bi se prepričal o možnosti srečavanja. Pri nesreči je bil potnik Ašič Franc smrtno poškodovan, tri osebe pa so pripeljali v celjsko bolnišnico.

Voznik osebnega avtomobila S-4767 je dne 29. I. 1955 vozil proti Sentjurju pravilno po desni strani v smeri vožnje. Pri prehitevanju pešca, ki ni pazil na cestni promet, je voznik zmanjšal hitrost in dal zvočni signal. Pešec je brezbrizno prečkal pred avtomobilom cesto in bil zadet tako, da je padel na cesto. Zadobil je lažje poškodbe.

Dne 4. II. 1955 se je pred gasilskim domom v Skofji vasi pri Celju prevrnil tovorni avtomobil S-4471, last prevoznika Celje. Voznik S. F. (brez izpita) je neprevidno vozil po skrajni desni strani in se nenadoma zaletel v drevo. Tovorni avtomobil se je prevrnil, človeških žrtev ni bilo, materialna škoda na avtomobilu pa znaša okoli 50.000 din.

Na cesti Praproče—Marinca pri Vranskem je dne 7. 2. 1955 zdrknil pod cesto tovorni avtomobil S-2113. Voznik, ki je upravljal tovorni avtomobil, naložen s hlodovino, je vozil proti Vranskem, ko se mu je nenadoma cesta pod težo udrla. Avtomobil se je prevrnil in ponovno postavil na kolesa. Materialna škoda znaša okoli 100.000 dinarjev. Človeških žrtev ni bilo, ker je sovozač skočil iz avtomobila, voznik pa je nesrečo srečno preživel.

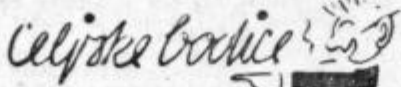
V Medlogu pri Celju je dne 5. 2. 1955 zadet tovorni avtomobil S-2287 v železniške zapornice, ki so bile zaprte zaradi prihoda vlaka. Voznik ni imel izpravnih zavor, zaradi česar ni mogel pravočasno ustaviti. Pri trčenju je nastala večja škoda na zapornicah, kakor tudi na avtomobilu. Voznik je nadaljeval vožnjo, ne da bi počakal komisijo, ki ga je našla v Lukovici pri Ljubljani. Zaradi malomarne vožnje se bo voznik zagovarjal pred sodiščem.

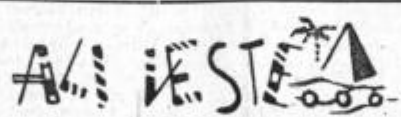
Vsem naročnikom želimo obilo zabave ob prazniku vseh veselih ljudi

Popravek

CEVLJI, KI JIH NOSI CEDNA MASKA, NISO IZDELEK TVRDKKE »TRIGLAV«, KOT JE TO LAŽNO OZNANIL TISKARSKI SKRAT. TEMVEČ IZDELEK »PEKO«, KI IMA SVOJO PODRUŽNICO V PERSERNOVI ULICI — TRGOVINA »PEKO« NUDI ČEVLJE ZA PRAZNIK, ZA VSAK DAN, ZA DELO IN ZA SPORT TOREJ »PEKO«!!!

OGLASI IN NOVICE V LETU 1955
 Nogometno moštvo »Kladivarja« se je s svojo beograjsko zmago nad dose-danjim državnim prvakom približalo vrhu tabele tekmovalcev v I. zvezni ligi. Prejelo je vabilo na turnejo po Južni Ameriki.
 Ob 10-letnici obstoja vzpenjače na Tovst, bo poleg planinskega hotela »Vipota« zgrajena mamutska skakal-nica za smučarje, edina te vrste na področju Celjske komune.
 Zadnja dela na dograditvi osemnad-rostropnega Doma kulturnih in prosvet-nih delavcev v Celju so v teku. Pri-pravljajo se posebne slovestnosti za njegovo otvoritev.
 Na željo prebivalstva bodo tri gostil-niška podjetja spremenjena v brez-alkoholne zajtrkovalnice, ki bodo nu-dile mleko, maslo, med, sadne sokove, skuto in slatino. Oskrbovale nas bo-do tudi s pomarančami in limonami — kg po 8 din.
 Plavalni bazen ob Savinji bo moral biti trikratno povečan zaradi stalno veli-kega navala vodoljubnih Celjanov. Ob njem bo postavljen še drugi hotel izključno za domače delovne ljudi.

1. Kako se imenuje staro kitaj-sko glasbilo?
 2. Za dosedanje jugoslovanske zunanjetrgovinske odnose z Dalj-nim vzhodom?
 3. Za ribico, ki strelja?
 1. Za staro kitajsko značilno silo se imenuje k i n. To je citram podoben instrument, ki ima pet odnosno sedem strun. Pri Japoncih, ki so svojo kulturo prejeli od Kitajcev, se take »citre« imenujejo koto, pozna-jo pa tudi kitari podoben instru-ment, imenovan samisen.
 2. V letu 1954 je do oktobra ju-goslovanski izvoz v Indijo znašal 44,6 milijonov dinarjev, a uvoz od tam 12,4 milijonov dinarjev; v Burmo — izvoz 5,9 milijonov, uvoz iz nje 4,3 milijone, dočim na Japonsko nismo izvozili tako rekoč nič, uvozili pa za 16,2 milijona di-narjev. Blagovna izmenjava z ostalimi državami Daljnega vzhoda je bila neznačajna, v glavnem pa uvoz večji kot izvoz.
 3. Ribica, ki strelja, živi v Sia-mu. Ta majhna ribica preži v vodi in čim pride v bližino kaka mušica, zaluča vanjo iz gobca vodne kapljice, kakor iz pihalni-ka. Bajje pogodi svojo žrtev z nez-motljivo gotovostjo. Mušica pade v vodo in riba jo požre. Kakor posod, pa so tudi med ribami nepopoljšljivi postopači. Tega strelca obdajajo namreč čestokrat brezdelni prisilnjenci, ki čakajo, da sestrelji muho, nato pa mu jo prevzamejo.

Tone Zagorec:

DOMOVINA

Domovina! Koliko lepega je zapopa-deno v tej eni sami besedi. Na videz je prazna, v sebi pa občutljiva in mehka, svetla je in žareča in še bolj dragocena, kadar človek začuti, da mu ni dano z njo živeti. Beseda domovina je sestavljena samo iz osem črk, toda v sebi skriva nebroj lepot in občudo-vanj. Misel nanjo je brezprimerna, je veličastna in edinstvena. Zakaj ljubi-mo svojo domovino? Zato, ker je se-stavni del naše duševnosti, ker je v njej naš znoj, prešerna veselost, vsa ljubezen in gorka slovanska kri, brez katere ne moremo živeti.
 Vraničarjev Ivan tega ni vedel. Kot otrok je vedno hrepenel, da bi šel čim dlje od svoje rojstne vasi in da bi se čez leta vrnil v Belo krajino bogat, da bi se pred svojimi starimi znanci lahko potrkal na prsa, koliko sveta je pre-

»Halo, boy?«
 Ivan ga je pogledal postrani, prese-netljivo, z nezaupanjem. Le kaj neki hoče od mene, si je mislil, nakar se je bil šele spomnil, da je prišel v Avstra-lijo pravzaprav zaradi tega, da bi si v novi domovini poiskal dela in pri-hranil toliko denarja, da bi se čez ne-kaj let spet vrnil v Belo krajino, si tam kupil majhen kos zemlje, in se tako skromno preživljal kakor mnogi drugi.
 Čeprav Ivan ni razumel, kaj mu pri-poveduje Anglež, se mu je nasmehnil iz navade, če ga je kdo kaj vprašal in skomignil z rameni.
 »Imate službo zame? Kaj bom pa de-lal?« je vprašal Ivana Angleža v čistem dolenskem narečju.
 Anglež ga je gledal, se nekaj časa hladno smehljajl nerazumljivi Ivanovi govoric, nato pa je tlesknil z jezikom:

»Let us go, boys! — Pojdimo, fantje!«
 Pri Garfieldu, kakor se je imenoval ta premožen ovčarski farmer, se je pričelo Ivanovo upanje na lepše življenje, ki pa je kmalu splahnelo v osebno trpkost in nezaupanje do svojega gos-podarja. Ves mesec je pasel ovce, ob enoličnem delu je počasi minilo leto in nato še eno. Zadnjega v mesecu je do-bil Ivan za čuvanje ovc pet funtov šterlingov. Kaj bi z njimi? Bilo je ko-maj za obleko in cigarete; hrano je do-bil zastoj od svojega gospodarja.
 Po dveh letih pastirjevanja se je Ivan odločil zapustiti svojega gospodarja in si poiskati donosnejšega posta. Odšel je proti Perthu v Zapadno Avstralijo in si poiskal delo pri nekem vrtnarju in cvetličarju v Aberdeenu, pol ure od Perthu. Tudi angleškega jezika se je bil Ivan že precej naučil, tako da se je lahko brez težav pogovoril s svojim gos-podarjem.
 Da je Ivan priden in prikupen, zdrav in močan fant, o tem sta se njegov gos-podar in njegova hči Pam, ki je Iva-nu zelo ugajala, kmalu prepričala. Od-nosi med njima so postajali vse pri-srčnejši in Ivan niti sam ni vedel, kako se je bilo zgodilo, da je po dobrem letu službovanja pri tem vrtnarju, postal mož njegove hčere Pam, ki je bilo vi-deti, da ga ima tudi ona zelo rada.
 (Konec prihodnjic.)

LJUDSKI MAGAZIN, CELJE

PRIREDITA 12. IN 13. MARCA 1955
 V DVORANI LJUDSKEGA ODRA

SPORED obsega
 humoristične točke,
 arije,
 balet,
 plesno in zabavno glasbo

REKLAMNO ZABAVNO REVVIJO

z bogatim nagradnim žrebanjem dobitkov

Predprodaja vstopnic bo pravočasno sporočena!

Napačno objavljeni datum v nekaterih izvodih 6. številke Celjskega tednika s tem popravljamo.

Celjski grofje

Priredil Jurček Krašovec
 Ilustriral Tonček Skok

23
 Če je bil Konradov konjiček odet v svatovske vence, so bili njegovi sinovi drugih manir. Bili so bojaželjni in razboriti plemiči. Posebno do gornjegrajskega samostana so imeli zelo napadalen odnos. Ne samo, da so si prilaščali imetje samostanskih podložnikov. Lotili so se in si prilaščali kar cele vasi. Ker so bili

24
 Zaradi te izgube so Zovneški spet prišli v spor z Vovberškimi, ki so postali odvetniki nad Gornjim gradom po odločitvi goriškega škofa. Najbolj vročekrven je bil Konrad, ki je še vedno odhajal na samostansko področje in plenil. Nekoč so ga pri takem pohodu zalotili vovberški plačanci. Staro sovraštvo do Vov-

25
 Bratje Zovneški, Gebhard, Leopold in Ulrik, so se dobro zavedali, da edino gospodar-ska moč njihove hiše predstavlja temelj, na katerem je mogoče graditi vse velike načrte za prihodnost. Takrat so bili že resnejši mož-je, ko so na Zovneškem gradu sestavili rod-binsko pogodbo, na katero so slovesno pri-

26
 Po smrti zadnjega Babenberskega, je Av-strija prišla pod oblast češkega kralja Pře-mysla, ki je s smrtjo zadnjega Sponhajmov-ca postal tudi poglavar Koroške in Štajerske. Přemysl je bil strog vladar in pravičen. Ni bil všeč delu plemstva, katere je v upor peljal Rudolf Habsburški. Zovneški v teh bojih niso

Zovneški dedni odvetniki nad gornjegrajskim samostanom, so bili še toliko bolj predrzni. Ob neki priliki so ubili dva samostanska pod-ložnika, druge pa so ranili in jim porezali ušesa. Zaradi tega je nastala huda pravda in najstarejši Gebhard je moral v imenu mla-doletnih bratov priznati krivdo. Celo tako da-leč je njihov spor pripeljal, da so naposled izgubili odvetništvo nad samostanom in s tem tudi vse pravice.

berških ga je zapeljalo v spopad z nadmočni-mi nasprotniki, pri čemer je nesrečno pod-legel. Konrad je bil samec brez otrok. Bratje so ta dogodek molče preboleli, ker so raču-nali, da bi v splošnem spopadu z Vovberškimi ne imeli uspeha in bi podrli še tisto, kar je njihov oče Konrad zgradil s porokami v Vov-berški hiši. Pa tudi politični dogodki, ki so se začeli odvijati, so odvrnili Zovneške od drobnih sporov.

segli vsi trije bratje.
 Prisega je določala, da dediči ne smejo pro-dajati posestev, ki so skupna last rodu. Žene dedičev dedujejo le manjše količine denarja. Če kateri od bratov umre brez naslednikov, deduje njegovo imetje moški dedič katerega drugega brata. Edino zadnji dedič brez na-sledstva je imel pravico po svoji volji deliti posestva. Dediščina za Zovneške dedinje pa je znašala 300 srebrnih mark.

sodelovali, ker so bili preveč previdni in če-škega kralja spoštovali. Šele ob drugem spo-padu, leta 1278 se je na stran Habsburškega postavil Leopold, ki je po smrti Gebharda prevzel vodstvo v rodbini Zovneških. Bojeval se je pri Laškem, ki je bilo fevdna last češke-ga kralja. Otokar Přemysl je izgubil vladar-stvo nad Avstrijo in ostalimi deželami, Zov-neški pa so mnogo pridobili, ko so se posta-vili na stran zmagovalca.

SPORT

Skrb za izboljšanje pouka telesne vzgoje na srednjih in strokovnih šolah

Celjski aktiv Društva učiteljev in profesorjev telesne vzgoje bo v dneh 26. in 27. februarja zopet organiziral seminar za vse prosvetne delavce, ki poučujejo telesno vzgojo na srednjih in strokovnih šolah celjskega, šoštanjskega in krškega ter trboveljskega okraja. To je že drugi seminar te vrste v tem šolskem letu in ima namen seznaniti predmetne predavatelje z gradivom, ki je predvideno po učenem načrtu za to stroko. Na drugem seminarju bo težišče dela v spoznavanju rokometne igre, od elementarnih iger pa vse tja do športne igre s prefinjeno taktiko in sistemi. Za rokometno igro — mali in veliki rokomet — se naša šolska mladina navdušuje v vse večji meri. Prav zaradi tega hočejo predmetni predavatelji v to začetno navdušenje vliati tudi nekaj znanja. Poleg rokometne bo na

programu seminarja že predelava ljudskih plesov za vse razrede gimnazije in program za letošnje javne šolske telovadne nastope. Brez dvoma bo začetno delo celjskega aktivna v mnogem pripomoglo k izboljšanju kvalitete poučevanja telesne vzgoje na naših šolah in s tem tudi pripomoglo k večjemu zanimanju šolske mladine za telesno vzgojo in šport.

Kegljanje

PRICELA SE JE BORBA ZA TOČKE...

V nedeljo se je pričelo tekmovanje v slovenski kegljarski ligi v mednarodnem slogu. Celjani imajo letos v tej ligi kar 3 zastopnike. Kladivarja in Betonu so se pridružili še kegljarski Tehnometala. V nedeljo so se na tujih tleh borili kegljarski Tehnometala, ki so dosegli skupno 4179 kegljev. S tem rezultatom trenutno poživajo na dnu tabele, vendar še niso v borbo posegli vsi rivali.

Tudi ženske ne počivajo. V soboto in nedeljo bo v Celju na kegljišču Betona žensko prvenstvo Slovenije v kegljanju. Celje bo dobilo sedaj še eno močno žensko ekipo v Betonu. Tako bosta na tem tekmovalju nastopila dva celjska udeležena — Kladivar in Beton. Ženska ekipa Kladivarja je v nedeljo gostovala v Šoštanju in prepričevalno premagala domačinke s preko 200 keglji razlike.

Namizni tenis

MOSKA EKIPA CELJSKE SVOBODE — V FINALU REPUBLIKESKE PRVENSTVA

Preteklo soboto in nedeljo je bilo v Ljubljani polfinalno tekmovalje moških namiznotenjskih ekip za vstop v finale republiškega prvenstva. Tekmovalja se je udeležilo 15 moštev in med njimi tudi ekipa celjske Svobode v postavi Jože Cob, Milan Božič in Vinko Rehar. Po odmoru nekaj let je bil to prvi prvenstveni nastop celjskih pingpongistov. Sodelujoča moštva so igrala v dveh skupinah po sistemu vsak z vsakim. Celjska Svoboda je igrala v družbi s Partizanom (Kočevje), Branikom (Maribor), Ilirijo (Ljubljana), Idrijo ter Olimpio iz Ljubljane. V petih dvobojih so Celjani štrikrat zmagali ter enkrat izgubili in to v srečanju s Partizanom iz Kočevja. Dvoboji Celjanov z ostalimi moštvi pa so se končali takole: SVOBODA : BRANIK 5 : 3. — Rehar : Vrhuč 0:2, Božič : Martelanc 2:0, Cob : Stera 0:2, Božič : Vrhuč 2:0, Rehar : Stera 2:1, Cob : Vrhuč 2:0.

MATURANTSKI PLES

26. MARCA 1955

MLADINSKA PUSTNA ZABAVA

V soboto, 19. februarja ob 19.00 na I. gimnaziji interna dijaška pustna zabava s sporedom — Mladinska organizacija in uprava vlijudno vabita starše višješolcev, da se je udeležijo

KOMISIJA ZA RAZPIS MEST DIREKTORJEV PRI LOMO CELJE RAZPISUJE

mesto direktorja za veletrgovsko podjetje »Povrtnina-sadje« Celje. Ponudniki morajo izpolnjevati naslednje pogoje: Zahteva se vsaj srednja ekonomska izobrazba z večletno prakso v komercialni službi in da ni kaznovan. — Ponudbe z življenjepisom in opisom dosedanjih zaposlitev ter kvalifikaciji je poslati najkasneje do 25. februarja 1955.

REMONTNO PODJETJE PREBOLD

razpisuje mesto upravnika z gradbeno večletno prakso ter mestoj knjigovodje-bilancista. Ponudbe poslati omenjenemu podjetju z dokazili strokovne izobrazbe in prakse z opisom dosedanjih zaposlitev.

OBJAVA

VSEM OBRTRNIKOM, KATERIM BO ODMERJENA DOHODNINA PO PAVŠALNI OSNOVI ZA LETO 1955

Pozivamo vse obrtnike, ki ne zaposlujejo tuje delovne sile, katerim bo odmerjena dohodnina na podlagi pavšalne osnove za leto 1955, da vložijo davčne prijave v času od 21. do 28. februarja 1955. Davčna osnova bo pavšalirana tudi tistim, ki zaposlujejo tujo delovno silo, in sicer: za oblačilno stroko, frizersko ter fotografsko do 3 tuje delovne sile. Za ostale usluge in podobno: brez tuje delovne sile. Za mizarsko stroko in celotno kovinsko z 1 tujo delovno silo, prav tako za gradbene stroke z 1 tujo delovno silo. Davčne prijave se dobijo v sobi št. 78 LOMO Celje in se tudi tam vlagajo.

UPRAVA ZA DOHODKE
Ljudskega odbora mestne občine
Celje

SVOBODA : ILIRIJA 5:2. — Božič : Strojnik 2:1, Rehar : Subert 2:0, Cob : Dekleva 2:0, Božič : Subert 2:0, Cob : Strojnik 2:0, Rehar : Dekleva 0:2, Cob : Subert 2:0.

SVOBODA : IDRIJA 5:2. — Rehar : Albreht 0:2, Božič : Zigon 2:0, Cob : Vončina 2:0, Božič : Vončina 2:0, Rehar : Vončina 2:0.

SVOBODA : OLIMPIJA 5:1. — Božič : Stiglic 2:0, Rehar : Costa 0:2, Cob : Podgoršek 2:0, Božič : Costa 2:0, Cob : Stiglic 2:0, Rehar : Podgoršek 2:0.

SVOBODA : PARTIZAN 0:5. — Rehar : Uranič 0:2, Cob : Levstik 1:2, Božič : Prica 0:2, Cob : Uranič 1:2, Rehar : Prica 0:2.

Glede na doseženi uspeh, ki je za Celjane vsekakor zelo lep in pomemben, je Svoboda v svoji skupini dosegla drugo mesto za Partizanom ter se tako uveljavila v finale republiškega prvenstva v namiznem tenisu, ki bo 5. in 6. III. na Jesenicah.

V finalu bodo sodelovala moštva: Triglav iz Kranja, Jesenice, Odred in Ljubljana, Partizan iz Kočevja, Svoboda iz Celja, Rudar iz Trbovelj ter Ilirija iz Ljubljane.

MLADINCI SVOBODE SO IGRALI V PTUJU NEODLOČENO

Poleg prvega moštva so preteklo nedeljo igrali tudi mladinci celjske Svobode in to proti enemu moštva ptujске Drave, Jazbec, Hauber in Založnik so v Ptuj dosegli neodločen rezultat 5:5. Med mladimi pingponkisti iz Celja je bil najboljši Jazbec, ki je zmagal v dveh partijah. Ostala dva sta dobila po eno točko ter po dve preostali boljšim nasprotnikom. Neodločen rezultat so si Celjani priborili šele v zadnji igri dvojic, v kateri so zmagali.

S a h

SAHOVSKI TEDEN V SAVINJSKI DOLINI

Kot uvod proslav 10. obletnice osvoboditve je agilno Sahovski društvo »Savinjčan« v Sempturu priredilo »Sahovski teden«. Pričelo ga je s slavnostno sejo minulo soboto. Na tej seji so bili navzoči poleg številnih društvenih članov še tajniki Sahovski zveze Slovenije tov. Kapusa in mednarodni Sahovski mojster inž. Milan Vidmar. Naslednji dan — v nedeljo — je mednarodni Sahovski mojster inž. Milan Vidmar odigral v prostorih sindikalne podružnice Tekstilne tovarne v Sempturu simulantko na 27 deskah. Zmagal je v 22 partijah, pet pa jih je odigral neodločeno. Remizirali so: Alžnik, Cokan, Florjanc, Janše in Pavlak.

V torek, dne 15. t. m. je v Sempturu gostoval Celjski Sahovski klub in na 18 deskah zmagal s 14 in pol : 3 in pol. Posamezni rezultati: Oder — Zabkar 1:0, Mišura — Skok S. 1:0, Drakster — Uratnik remi, Faja — Florjanc 0:1, Snajder — Zupan 1:0, Jančič — Arh 1:0, inž. Pipuš — Božič V. 1:0, inž. Stegenšek — Pavlak remi, Rojs — Dernač 1:0, Hojnik — Voh 1:0, Primožič — Skok L. 1:0, Pešec — Sredensček 1:0, Fajman — Cetina remi, Piki — Breznikar 1:0, Kžan — Dagišan 1:0, Trojak — Golavšek 1:0, Dečko — Božič M. 1:0, Jančič — Orešnik 0:1.

Na sporedu je še dvoboj »Savinjčan« — Sahovski klub Zalec na 16 deskah in odprto brzozpeto prvenstvo Savinjske doline. Zaključke oba bo v soboto, dne 19. t. m. z velikim pustnim karnevalom v grajskih prostorih v Preboldu. Še pred tem pa koncert orkestra »Svobode II. Hrasnik.

ANDRIJA MIŠURA PRVAK CELJSKEGA OKROŽJA

V dneh od 5. do 13. februarja je bil v Celju odigran turnir za prvenstvo celjskega okrožja. Izmed 12 udeležencev iz Celja, Trbovelj, Rogatek Slatine, Zaleca in Nazarja je zmagal prvotekmovalnik Andrija Mišura, član Celjskega Sahovskega kluba, z devetimi točkami, sledita Drakster (CSK) in Stribar (Rudar) po 7 in pol točke, Snajder (CSK) in Gerželj (Rudar) po 6 in pol točke, Djurkovič (Edinstvo, Rog. Slatina) 6 točk, Rozman (Zalec) in Golavšek (Nazarje) po 5 in pol točke, Hojnik (CSK) 4 točke, Rojs (CSK) 3 točke, Primožič (CSK) in Ranžiner (Zalec) po 2 in pol točke. Na zaključku turnirja je Celjski okrožni Sahovski odbor ob navzočnosti tajnika Sahovske zveze Slovenije tov. Kapusa podelil prvim petim lepe nagrade. Mišura, Stribar in Drakster pa so si z uspehom na tem turnirju priborili vstop na republiško polfinalno.

LIPOV NASAD BI BILO TREBA GOJITI

Ob Zvezni cesti na Jožefovem hribu in ob cesti proti Jožefovi cerkvi je lipov nasad. Lipe bi bilo nujno potrebno obrezati in odstraniti polomljene veje, da bi drevesa dobila lepo rast. To naj bi izvršili gojenci Vrtnarske šole, ki so v tem okolišju že marsikaj uredili.

Svežo belo REPO ter vse vrste SADJA IN ZELENJAVE

vam nudi po konkurenčnih cenah. Obiščite nas in prepričali se boste!

Sadje-zelenjava

IZOLA

Komisijisko skladišče
CELJE

V Celju je devet šol brez telovadnic

Ke zadnje čase toliko razpravljamo o našem šolstvu in seznanjamo javnost z vsemi težavami, s katerimi se borijo po naših šolah, vse preveč pozabljamo na telesno vzgojo šolske mladine. In vendar je telesna vzgoja — vsaj formalno — postala v našem šolskem sistemu povsem enakovredna predmet ostalim predmetom.

Ce govorimo o vzgoji šolske mladine, ne smemo pozabljati, da je telesna vzgoja važna komponenta vzgojnega prizadevanja na sploh in da je tudi duhovna rast mladine močno odvisna od telesnega razvoja in zdravlja. Načelo enotnosti vzgoje mladine zahteva pravilno skrb za duhovni, moralni in telesni napredek. Telesna vzgoja je bila selodijni sestavni del celotne vzgoje od začetka vzgojnih prizadevanj neprekinjeno do danes. Zato tudi danes nihče ne more zanikati vzgojne vrednosti in pomena telesne vzgoje pri oblikovanju človekove osebnosti. Naša družba se zaveda pomembnosti telesne vzgoje in je prav zaradi tega tudi že avdela skoraj v vse vrste šol obvezno telesno vzgojo mladine.

Za pravilno izvajanje pouka telesne vzgoje pa so potrebni materialni pogoji — igrišča, telovadnice, rekreativni itd. Namen članka je prav v tem, da seznanjamo javnost s težavami, v katerih se odvijajo pouk telesne vzgoje na naših šolah, ki so tolikšnega pomena, da je ta pouk močno okrajen in da ne dosega tistih ciljev in nalog, ki jih želimo ustvariti s tem poukom.

V Celju imamo danes 15 šol, od katerih imajo le štiri svoje telovadnice in le 3 skromne telovadnice. Skratka — za preko 5000 šolske mladine tako skromni vadbeni prostori. In če k temu pristojemo še 6 šolskih internatov, kjer mladina nima na razpolago ustreznih prostorov in igrišč za telesno vzgojo, nastane slika še bolj nazorna. Izredno pereče stanje je na obeh osnovnih šolah s pomožno šolo, kjer nimamo na razpolago šolskih igrišč, visoko število učencev in oddelkov pa prav tako onemogoča izvajanje pouka telesne vzgoje v telovadnicah. Od treh predpisanih ur tedensko se dejansko izvaja le ena in to prav z mladino, ki je najbolj podvržena okvaram v drži telesa in ki zahteva zaradi rasti in telesnega razvoja dnevno telesno vzgojo. Za osnovnošolsko mladino bi že danes po številu otrok in oddelkov pri treh urah telesne vzgoje tedensko potrebovali še dve telovadnici! Močni zavodi, kot so vajensko šola L., učiteljska in ekonomska srednja šola bi prav tako potrebovali svoje telovadnice. Na učiteljski imajo tretjo učno uro telesne vzgoje v razredih in šolskih hodnikih. Pri adaptacijskih delih za vajensko šolo L. niso upoštevani gradnja telovadnice, pa čeprav toliko govorimo, da je treba čim več telesne vzgoje naši delavski mladini. In kakaj bi prav v času šolanja ne dobila potrebnih osnov in znanja s tega področja? Kdaj bomo pridobili in navdušili to mladino za telesno vzgojo in šport, če ne

prav v času njenega šolanja? Zato je bila odločitev gradnje telovadnice za delavsko mladino vajenske šole L. velika napaka merodajnih činiteljev, ki jo bo treba čimprej popraviti! Kot potrebujemo ustrezno število šolskih prostorov in razredov za normalen pouk iz splošne izobrazbenih predmetov, prav tako potrebujemo tudi pri vsaki šoli ustrezna vzgoja — telovadnico, igrišče — za pouk telesne vzgoje. Če bi že bil, da se takšno pravilno naziranje od merodajnih činiteljev tudi uzakoni! — Mladina ekonomske srednje šole izgubila dragoceni šolski čas s hojo k pouku telesne vzgoje v Gaberje v telovadnico Partizana. Ostale celjske šole, ki so brez telovadnice, so prisiljene na gostovanje v drugih in si morajo pač izbrati za ta pouk skopno odmerjen čas. Ta čas je navadno le od 6. do 7. ure zjutraj, zvečer pa od 19. do 21. ure.

In kje so še sedaj športna društva s svojo mladino? Večje število športnih klubov v Celju je prisiljen le na kampanjsko delo, ker v zimskem času ne dobi na razpolago pokritih prostorov za smotno vadbo. Danes pa je že vsakemu laiku znano, da v športu ne more biti uspeha na tekmovaljih, če vadba ni načrtna in če ni izvajana vse leto neprekinjeno...

Kaj pa igrišča? Dostaj imajo le 3 šole telovadnice v neposredni bližini šolskih zgradb, od katerih je urejeno le na I. gimnaziji, vseh ostalih 10 šol na nima prostorov za vadbo na prostem. Marsikje pri šolah so prostori, ki bi jih lahko urečili za maleknotni sredstva za letna telovadnica. Vsa celjska šolska mladina pa nima svojega športnega igrišča, kjer bi lahko profesorji poučevali po učenem načrtu predpisano gradivo iz športnih iger. Res je, da imajo športna društva veliko razumevanje za šolsko telesno vzgojo in da nadijo svoje prostore brezplačno v uporabo tudi vsem šolam, vendar ne moremo mimo dejstva, da se je v Celju popoldanski pouk že tako močno usidral na šole in da so v tem času vsa športna igrišča zasedena od športnikov po družini, šolska mladina pa nima ustreznih prostorov.

Takšna je v glavnih obsekih situacija na naših šolah glede telesne vzgoje. Vsaka šola bi potrebovala vsaj primitivno igrišče ali telovadnišče, vse šole skupno moderni športni prostor, to se pravi igrišče, graditi pa bi morali vsaj 5 telovadnic (pri tem nismo upoštevali potreb najmočnejšega zavoda, II. gimnazije, ki ima za telovadnico slonjko 7 x 15 m), da bi spravili pod streho vse dosedanje število predpisanih ur telesne vzgoje. Z ustvaritvijo teh materialnih pogojev se bo pouk telesne vzgoje na naših šolah lahko odvijal po vseh predpisanih učnih načrtih in uspehi ne bodo izostali. Odraz tega dela bo močno otipljiv tudi v vseh ostalih telesnovzgojnih in športnih družinih, saj bo v ta družina prišla mladina z visoko razvitem čustvom in smiselom za telesno kulturo.

OBJAVE IN OGLASI

OBVESTILO VRTIKARJEM

Interesente za zakup vrtičkov obveščamo, da bomo z razdeljevanjem zemljišč, v kolikor so letos še na razpolago, pričeli v ponedeljek, dne 26. februarja 1955. Delitev bo trajala do dne 15. marca 1955.

Prednost pri razdelitvi zemljišč imajo bivši zakupniki. Zemljišča bomo razdeljevali na terenu, kjer bodo zakupniki tudi plačali zakupnino za leto 1955. Vsak zakupnik mora prineseti s seboj prejšnjo najemno pogodbo ali potrdilo o lanskem plačilu zakupnine.

Razporejevanje zemljišč je razglašeno na razglasni deski v predstobi Stanovanjske uprave LOMO Celje, Židanska 18, I. nadstropje in v vseh pisarnah SZDL Celje.

Stanovanjska uprava LOMO Celje.

PRODAM enodružniško hišo z vrtom. Možna je takojšnja vselitev. Celje, Drapinska ulica 38. PRODAM dobro ohranjeno kolo in velik gramofon. Milakar, Celje, Ljubljanska 20. PRODAM velik gramofon (1,20 m), primeren za restavracijo. Vprašati pri Slapnik, Sibenik, p. Sentjurj.

UGODNO PRODAM enostanovanjsko hišo z nekaj zemlje. Mahen Franc, Celje, Trnovlje. PRODAM sadovnjak (413 m²) ob glavni cesti med Polzelo in Smarintem ob Paki. Naslov v upravi lista.

ODDAM lepo opremljeno sobo. Naslov v upravi lista.

SONČNO DVOSOBNO STANOVANJE z majhnim vrtom v vili na Dolgem polju zamenjam za enako ali večje v središču. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM klavir za pianino. Naslov v upravi lista.

KUPIM posovstvo v okraju Celje. Plačam po dogovoru. Naslov v upravi lista.

PREKLICUJEM svoje, pri Kovinotehni podane, izjave o Frascu Duhu kot neresnične. Lovrenc Batinar.

POMIJE

oddamo najboljšemu ponudniku proti plačilu ali da redi prasiče za nas. Pismene ponudbe na Ljudsko restavracijo Celje do 25. II. 1955.

RADIO CELJE

VALOVNA DOLŽINA 202 METRA

Nedelja, 20. februarja

10.00 Napoved časa, poročila
10.10 Pisana glasba, vmes reklame in objave
10.30 Kar ste želeli — to homo zavrteli!
11.00 Radijska kronika
11.15 Slovenske narodne in umet. pesmi
11.30 Mladinska oddaja: Fran Roš: Lenoba
11.40 20 minut z zabavnimi orkestri
12.00 Zaključek oddaje

Ponedeljek, 21. februarja

10.00 Poročila, reklame in objave
10.15 Melodije za razvedrilo
10.30—12.15 Prenos iz Ljubljane

Torek, 22. februarja

10.00 Poročila, reklame in objave
10.15 To in ono iz arhiva slovenskih zapovedi
10.30—12.15 Prenos iz Ljubljane

Sreda, 23. februarja

10.00 Poročila, reklame in objave
10.15 Kar ste želeli — to homo zavrteli!
10.30—12.15 Prenos iz Ljubljane

Četrtek, 24. februarja

10.00 Poročila, reklame in objave
10.15 Pel bo vaborniški kvartet iz Črnih kosov iz Celja p. v. J. Vrežeta
10.30—12.15 Prenos iz Ljubljane

Petek, 25. februarja

10.00 Pregled Celjskega tednika
10.15 Zabavna in plesna glasba
10.30—12.15 Prenos iz Ljubljane

Sobota, 26. februarja

10.00 Poročila, reklame in objave
10.15 Kar ste želeli — to homo zavrteli!
10.30—12.15 Prenos iz Ljubljane

Zelje, ki so na sporedu vsako sredo, soboto in nedeljo, sprejema vratar LOMO Celje vsak dan od 7—18. ure.

RAZGLAS

Obveščamo prebivalstvo, da naj ne vplaga nadaljnjih prošelj za sečna dovoljenja v tekočem letu (do 15. 7. 1955), ker zaradi izčrpanega limita teh prošelj ne bomo več upoštevali. Izvzete so le prošnje v primeru elementarnih nesreč, požarov itd.

Nepotrebne so tudi osebne intervencije, tako pri: Upravi za gozdarstvo na OLO, kakor pri LOMO.

Tajništvo za gospodarstvo in komunalne zadeve pri LOMO Celje Referat za gozdarstvo

DPD Svoboda Celje, ODEK ZAGRAD-POLJULE priredi 19. II. 1955

DRUŽABNI VEČER V DVORANI STEGU Zagrad — Začetek ob 19.30 — Maske dobrodošle! Vabljeni! Odbor

SLUŽBO DOBI

1 delavec za stalno zaposlitev in 1 delavec za honorarno zaposlitev. Pogoji: vojašine prost, marljiv in pošten. Nastop takoj! Ponudbe poslati na upravo podjetja. Tiskarna Italanterja Celje

LJUDSKA UNIVERZA V CELJU

Drugo predavanje iz ciklusa: Upodabljalna umetnost skozi stoletja bo v ponedeljek, dne 21. februarja t. l. ob 19. uri, v predavalnici na I. gimnaziji. Tovarši prof. Milan Lorenčak bo govoril o umetnosti v zgodnjem srednjem veku. Sklopične slike! Vljudno vabljeni!

Visovanje v ciklus predavanj o tehniki štrajpa. Pričetek predavanj bo pravočasno objavljen.

V sredo, dne 23. februarja priredi Ljudska univerza s sodelovanjem množičnih organizacij na Bregu pri Belaju ob 19. uri razgovor o vprašanjih vzgoje: Socialistična vzgoja v šoli in v družini. Na vprašanja bo odgovarjal pedagog profesor Ivo Svarc. Vljudno vabljeni!

KONCERTI

Obiskovalce koncertov vabimo, da podaljšajo obhajanje za drugo serijo štirih koncertov do sobote, dne 5. marca. Po navedenem datumu bodo prosti sedeži na razpolago novim interesantom. Pogoji plačevanja ostanejo isti kot doslej, vse informacije daje pisarna glasbene šole.

V. abonma koncert z violinistom K. Ruppom in s pianistom M. Lipovškom bo 9. marca.

GLEDALIŠČE

MESTNO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 18. februarja 1955 ob 15 — Shakespeare: HAMLET — I. šolski abonma

Sobota, 19. febr. 1955 ob 19.30 — Shakespeare: HAMLET — abonma red sobota (delavski) in izven

Nedelja, 20. febr. 1955 ob 15 in 20 — Norman Krasna: JOHN LJUBI MARY — gostovanje v Ravnah

Ponedeljek, 21. febr. 1955 ob 19.30 — Shakespeare: HAMLET — predstava za sindikate

Sreda, 23. febr. 1955 ob 19.30 — Shakespeare: HAMLET — izven in za sindikate

Četrtek, 24. febr. 1955 ob 15 — Shakespeare: HAMLET — zaključena predstava za I. gimn.

Petek, 25. februarja 1955 ob 15 — Shakespeare: HAMLET — II. šolski abonma

Sobota, 26. febr. 1955 ob 19.30 — Shakespeare: HAMLET — abonma red torek in izven

Nedelja, 27. febr. 1955 ob 15.30 — Shakespeare: HAMLET — abonma red nedelja in izven

Opozorjamo abonente tokrovega abonmaja, da imajo predstavo v soboto, dne 26. februarja, abonenti nedeljskega abonmaja pa v nedeljo, dne 27. februarja 1955.

LJUDSKI ODER — CELJE

Nedelja, 20. februarja ob 16: Pecija P. Petrovič: VOZEL — Gostovanje na Ponikvi.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA Dne 20. II. 1955 dr. Ceria Jože, Celje, Cankarjeva ulica 9.

KINO

KINO UNION, CELJE

Od 19. do 21. II. 1955: »GOSPOD RIPUA« — francoski film

Od 22. do 27. II. 1955: »BENESKI LOPOV« — ameriški film

Dne 20. II. 1955 ob 10. uri matineja: »YSI NA MORJE« — jugoslovanski film

Predstave dnevno ob 18. in 20. uri, ob nedeljah ob 16., 18. in 20. uri.

KINO DOM, CELJE

Od 23. do 28. II. 1955: »PREGNANCI S POKER FLETA« — ameriški film

Predstave dnevno ob 18.15 in 20.15, ob nedeljah ob 16.15, 18.15 in 20.15.

V Savinjskih Alpah je 13. februarja 1955 tragično preminul

Stanko Kokošinek

knjigovez, član ZK

Truplo pokojnega so prepeljali v Celje, kjer je bil pogreb v četrtek, 17. II. ob 3 popoldne izpred Celjske tiskarne na mestno pokopališče.

Dobrega tovariša ohranimo v lepem spominu!

Uprava, sindikalna podružnica in osnovna organizacija ZK Celjske tiskarne